FAŞİST, MAOCU PROVOKASYON YUVALARI VE DESTEKLERİ KONTR-GERİLLA DAĞITILMALIDIR!

ilerici YURTSEVER gençlik

Yıl:3 13.9.1978 500kr **64**

yaşasın işçi sınıfının birliği

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

ULUSAL BAĞIMSIZLIĞI SAVUNAN GÜÇLER

Maocular Düzce'de İGD üyesi Önder Alkan'ı katlettiler

FAŞİST, MAOCU PROVOKASYON YUVALARI VE DESTEKLERİ KONTR-GERİLLA DAĞITILMALIDIR!

ÖNDER ALKAN
1953 —

Maocu karşı-devrimciler, alçakça cinayetlerine bir yenisini daha eklediler. Kendilerine **«Halkın Kurtuluşu»** adını yakıştıran maocu gruptan eli kanlı cellatlar, güpe gündüz, halkın gözü önünde İGD'nin yılmaz savaşçısı Önder Alkan'ı kurşunlayıp kahpece katlettiler. İşçi sınıfı, emekçi halkımız, ilerici yurtsever gençlik maocu hainlerin cinayetlerinin hesabını teker teker sormasını bilecektir. Önderlerin al kanları, maocu provokasyon yuvalarının karşı - devrimci yüzlerini bir kez daha apaçık göstermiştir.

MAOCU FAŞİSTLERİN KANLI CİNAYET PLANI

Maocu katiller önceden hazırladıkları plana göre kanlı cinayetlerini işlediler. 10 Eylül günü, YDGF adlı maocu provokasyon yuvasına bağlı 5 - 6 kişi, İGD Düzce şubesinden çıkan ve aralarında Önder Alkan'ın da bulunduğu ilerici yurtsever gençlerin yollarını keserek demir çubuklarla saldırdılar. Ellerinde hiçbir savunma aracı olmayan ilerici yurtsever gençler maocuların bu saldırısına karşı yiğitçe karşı koydular. Bu sırada maocu faşistler silahlarını çek[illegible] Önder'i hedefleyerek ateş açtılar. Dört koldan kurşun yağdıran maocu caniler, yiğit devrimci kardeşimiz Önder'i alnından ve göğsünden vurdular. Kurşunlar, vücudunu delip geçerken bile arkadaşımız maocu saldırganlara karşı koyuyordu. Önder'in bu yiğit davranışı maocu zorbaları çileden çıkardı. Gözlerini kan bürümüş maocular kurşun sıkmaya devam ettiler. Bu arada maocu katiller kendi arkadaşlarını da kurşunladılar. Maocuların, arkadaşlarını kendi kurşunlarıyla yaraladıkları doktor raporunda da belirtilmektedir. Gerçekler böylesine açık ve raporlarla tesbit edilmişken, günlük basının olayı **«İki grup arasında çatışma çıktı»** biçiminde vermesi anlamlıdır. Maocu faşistlerin silahlarından boşalan seri kurşunlarla ağır yaralanan devrimci kardeşimiz Önder Alkan hastaneye yetişmeden hayatını yitirmiştir.

Önder Alkan'ın Düzce'de yapılan cenaze töreni demokratik kuruluşların ve İGD'nin kitlesel katılımıyla köyüne gönderildi.

ÖNDER'İN CENAZESİ YIĞINSAL BİR TÖRENLE TOPRAĞA VERİLDİ

Maocu faşistlerin bu kanlı cinayeti Düzce halkı ve ilerici, demokratik çevrelerde çok sert tepkilerle karşılandı. Çünkü Önder Alkan, aktif, dürüst, arkadaşları arasında sevilen, işçi sınıfının bir bir sıra neferiydi. Maocu karşı-devrimciler bilerek, hedef gözeterek işçi sınıfının bu genç savaşçısını katlettiler, ellerini bu yurtseverin kanına buladılar.

Önder'in cenazesi, 11 Eylül Pazartesi günü 5 binin üzerinde kişinin katıldığı yığınsal bir törenle kaldırıldı. Törene ailesi, akrabaları, İGD çevre şubeleri, TÖB-DER, KDB, TÜM-DER, TÜS-DER, Ağiç-İş Sendikasına bağlı işyeri arkadaşları ve SGB katıldı. Vurulduğu yerde saygı duruşunda bulunuldu. Yürüyüş sırasında Düzce halkı yollara döküldü. Binlerce kişi maocu faşistlerin cinayetlerini protesto etti. **«Evlat acısına son,» «Önderler ölmez,» «Önder'in katili maocu faşistlerden hesap sorulacak,» «Kahrolsun maocu faşistler»** sloganları ortalıkta çınladı. Önder'in kızkardeşi Esma Alkan, törende yaptığı konuşmada ağabeyinin anısını yaşatacaklarını ve onun düşürmediği bayrağı daha da yükseltceklerini vurguladı. Daha sonra yapılan konuşmalarda, faşist ve maocu faşist saldırıların ilerici yurtsever gençliği yıldırmayacağı, katillerin yakalanıp cezalandırılması gerektiği üzerinde duruldu. Bundan sonra devrim andı içilerek Önder'in cenazesi köyüne götürüldü. Burada da yapılan yığınsal bir törenle cenaze toprağa verildi. Bu arada Düzce'de birçok demokratik örgüt ve kişiler ortak bir bildiri yayınlayarak maocuların kanlı cinayetlerini sert bir biçimde protesto ettiler. **DÜZCE İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ, LASTİK - İŞ ANLAŞ İŞYERİ BAŞ TEMSİLCİSİ, DÜZCE ÖĞRETMENLER DERNEĞİ, FINDIK - İŞ, FİSKO BİRLİK İŞYERİ BAŞ TEMSİLCİSİ, TÖB - DER DÜZCE ŞUB., OLEYİS VARAN TURİZM İŞYERİ BAŞ TEMSİLCİSİ, TÜS - DER D Ü Z C E ŞUBESİ., TÜM - DER DÜZCE ŞUB., TÜM - DER DÜZCE ŞUBESİ'**nin yayınladıkları ortak bildiride; maocu faşist katillerin zaman geçirilmeden yakalanıp cezalandırılması, aksi halde bölgede can güvenliğinin sağlanamayacağı vurgulanmıştır.

MAOCU PROVOKASYON YUVALARI DAĞITILMALIDIR

Maocu ajanların bu alçakça cinayeti ne ilk ne de sondur. Maocuların elleri yüzlerce devrimcinin, yurtseverin kanıyla bulanmıştır. Maoculuğun ülkemizdeki değişik kollarının; Perinçekçilerin, Halkın Kurtuluşçularının, ve diğer maocu grupların ortak paydası bozgunculuktur, cinayet işlemektir, anti - emperyalist devrim hareketini arkadan hançerleyip karşı-devrime hizmet etmektir. Bugün maocu derneklerin **«sol»** maskeli cinayet ve provokasyon yuvaları oldukları daha iyi anlaşılmıştır. Maocuların kanlı saldırıları, Kontr - gerillaca planlanmakta ve diğer gizli - açık faşist yuvaların planlarıyla es güdümlü olarak sahneye konulmaktadır. Olaylar bu gerçeği açık seçik göstermektedir.

Bunu gözönünde tutarak maocuların sahte sol maskesini indirmek, onları yığınlar önünde, savaş alanlarında demaske etmek, maoculuğun her koluna karşı ardıcıl savaşım yürütmek yurtseverlik borcudur. Burada önemli olan maoculara sözde karşı olmak değil, pratikte, yaşamın her alanında onlara karşı savaşım vermektir. Gazete sayfalarında maoculara karşı yazı döşeyip dar politik çıkarları tehlikeye girince maocularla açıktan işbirliğine yönelenler, bunun hesabını veremeyeceklerini unutmamalıdırlar.

Önder Alkan köyünde toprağa veriliyor.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK • Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi • Sahibi: Rifat GÜLER • Sorumlu Yönetmen: Bahattin SEVEN • Yönetim Yeri: Başmusahip Sok. No. 3/1 Cağaloğlu - İST. • Yazışma adresi: P.K. 914 Sirkeci - İST. • Posta çeki: Rıfat GÜLER 107301 • Abone: 6 Aylık: 50 TL. — 12 Aylık: 100 TL. — Yurtdışı iki katı • Türkiye Dağıtımı: TEMEL DAĞITIM • Dizgi: Özal Mat. • Baskı: Karaca Ofset Matbaası • Son baskı tarihi: 21.9.1978

başyazı

«...KİTLE DİRENİŞİ, BİRLEŞİK CEPHE, MACERA YOK»

Eylül ayının *ilk* yarısında meydana gelen olaylar, faşist tehlikenin aldığı boyutları *görmek istemeyenleri bile* «dehşetle» irkiltti: 100'e yakın ölü, bir kaç yüzü aşan yaralı, tahrip edilen işyerleri, evler, heryerde patlayan bombalar, otomatik silahlarla taranan trenler, ardarda soyulan bankalar...

Bu gelişim, burjuvazinin en gerici, en azgın, en şöven kesimlerinin faşist bir diktatorya kurmak için ülkede iç savaş başlatmayı göze aldıklarını gösteriyor.

12 Mart faşist döneminin eli kanlı işkencecibaşlarından Faik Türün'ün geçtiğimiz aylar da Manisa'da «silahlanıp dağa çıkarız» demesi boşuna değildi. İşbirlikçi tekelci burjuvazi nin en gerici, talancı kesimlerinin faşizme tırmanması, bunun için iç savaşı göze alması baş katil Demirellerin, gestapo ajanı faşist Türkeşlerin ağzından son günlerde birbiri dökülüyor. Bayram öncesi demecinde Demirel, «iç savaştan, kitle kırımlarının artmasından» söz ediyordu. Faşist Türkeş ise, faşist darbe girişimini perdelemek için «hükümetin, meclis aritmetiği değiştirilerek düşürüleceği»nden dem vuruyor.

ÖNCE SİVAS, SONRA VAN. SIRA HANGİ İLDE?

Eylül ayı içerisinde Sivas'ta, Van'da meydana gelen olayların Demirellerin, Türkeşlerin demeçlerinden hemen sonra meydana gelmesi herhalde rastlantı değildir. Faşistlerin kendilerine eylem alanı seçtikleri bölgeler, iller bellidir: Kürt halkının, alevi yurttaşların yoğun olarak yaşadığı bölgeler. K. Maraş, Malatya, Sivas, Ağrı, Van, G. Antep, Adana, Elazığ, Kayseri faşist hareketin «pilot bölge» seçtiği illerin en önemlileri.

Bu illerin özgün yapısı, atılan bir kıvılcımın bir anda tüm bölgeye yayılma özelliğini göstermesi, faşistlerin buralara yönelmesinin önemli bir nedeni. Ancak faşistlerin bu illerde giriştikleri eylemlerde her zaman yararlı çıktıklarını söylemek zor. Gaziantep, Adana gibi illerde faşist saldırılar geri tepmiştir.

KÜRT HALKINA KARŞI KANLI KIRIMLAR DÜZENLEMEK, HER ZAMAN BURJUVAZİNİN POLİTİKASININ ÖNEMLİ BİR BÖLÜMÜ OLMUŞTUR.

Burjuvazi yıllardır Kürt halkına karşı baskı ve terörün en çıplağını uygulayagelmiştir. Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda Türk emekçileriyle omuz omuza döğüşen Kürt emekçilerine karşı 1925'te, 1937'de soykırım hareketlerine girişmiş, milyonlarcasını zorla asimile etmek için evinden, yurdundan etmiş, göçe zorlamıştır. Burjuvazi ülkeyi yönetmede ne zaman acze düşse, «ulusal birlik elden gidiyor» demagojisini işleyerek Doğu'da provokasyonlara girişmiştir.

Faşist propaganda aygıtlarının uzun bir süredir Doğu'ya yönelik provokatif yayınlarını dikkatle izlemek bile burjuvazinin, faşist çetelerin hesaplarını açığa vuruyor. Faşistler, Doğu'da giriştikleri kanlı provokasyonlarda ordu içine sızdırdıkları, özellikle MC döneminde ordunun kilit noktalarına getirttikleri faşist unsurlardan yardım görüyorlar. Ordu depolarından çalınan silahlarla faşistler cinayet işliyorlar. Faşist MHP, orduya sızdırdığı faşist militanlarından sadece silah çalınmasında da yararlanmıyor. Onları faşist darbe için orduyu kışkırtmada kullanıyor. 5 Mart'ta faşist nitelikli küçük bir harp okulu öğrencisi grubunun ayaklanma girişimi bunun somut örneğidir.

İÇ SAVAŞTA İLK SİLAHA SARILAN HEP BURJUVAZİ OLMUŞTUR

Faşizme tırmanan burjuvazi, iç savaşı kışkırtmak için elinden gelen olanağı kullanıyor. Silaha sarılıyor. Bu saldırılar, kan gölü haline getirilen kentler, işbaşındaki iktidarın taraftarlarını da derin derin düşündürüyor. Milliyet'in «Durum»cusu Abdi İpekçi; «...silah bile hafif kalmaya başladı. Artık mitralyözler, bombalar kullanılıyor.» diyor ve şöyle devam ediyor; «Sanki gizli bir el, önündeki düğmelere basıyor, yurdun her köşesinde insanları birbirine kırdırıyor... her küçük kıvılcım bir küçük savaşa dönüşüveriyor.» (Milliyet, 8 Eylül 1978) Aynı türden yakınmalara tekelci basında, iktidarı destekleyen diğer yayın organlarında da sıkça rastlanır oldu. Aynı çevreler iktidara sıkıyönetim ilan etmesini, DGM'ni kurmasını, kesin önlemler (!) almasını öneriyorlar.

FAŞİST TIRMANIŞ KARŞISINDA SAĞ SOL OPORTÜNİZMİN TAVRI VE İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİN SAVAŞ YOLU

Faşist tırmanışın hız kazanmasını, iç savaş biçimine dönüşme eğilimleri göstermesini, küçük burjuva devrimcileri, bireysel terörizmi «tek yol» görenler, maocular, salt devrimci durumun gelişmesi olarak anlıyorlar. Bu devrimci durumu hızlandırmak (!) için tekelci burjuvazinin dayattığı alanda oynayarak, provokasyonlarda önemli roller alıyorlar. Faşizm tehlikesini gözardı ederek, son olayları salt devrimci durumun olgunlaşması olarak göstermek istemeleri, halkımızı faşizme karşı savaşta hazırlıksız bırakmaktan başka anlama gelmiyor. Sağ oportünizm ise, faşist tırmanışın boyutlarının yükselmesinden korkuya kapılarak yılgınlığa düşüyor, pasifize oluyor. Faşist saldırganlara teslimiyet bayrağı çekiyor. Bunlar Türkiye'de devrimci durumdan sözedilemeyeceğini söylüyorlar da başka laf etmiyorlar. Açıkçası devrimci durumdan korkuyorlar. Böylesi bir sağ anlayış, en az birincisi kadar tehlikeli ve sakattır.

Faşizm tehlikesinin artmasıyla devrimci durumun gelişmesi arasındaki diyalektik bağı kavramıyorlar. Her iki gruptan oportünistlerin faşizme karşı savaşımdan yan çizmelerinin, kararlı olmamalarının önemli bir nedenidir bu.

Türkiye işçi sınıfı hareketi, olanakları ve tehlikeleri açık bir biçimde sergiliyor. Emperyalizme ve faşizme karşı savaş yolunu somut olarak gösteriyor. Anti - emperyalist, anti - faşist, anti - tekel tüm ulusal demokratik güçleri eylem ve cephe birliğine çağırıyor. Emperyalizmin, tekellerin egemenliğini kırmanın, faşizmi ir ine tıkmanın başka yolu yoktur.

İŞÇİ SINIFININ ÖNCÜLÜĞÜNDEKİ ULUSAL CEPHELER İRAN'DA NİKARAGUA'DA UTKUYA YAKLAŞIYOR

İşçi sınıfının öncülüğünde ulusal cepheler, Nikaragua'da, İran'da faşizmin temellerini çatırdatıyor. Somoza ve Şah rejimleri son günlerini yaşıyorlar. Her iki ülkede faşist diktatörlüklere karşı işçi sınıfının ardıcıl savaş çağrıları geniş kitlelerde yankı buluyor. İşçi sınıfları genel grevlere çıkıyor. Nikaragua ve İran'da demokrasi, özgürlük, toplumsal ilerleme savaşımları, işçi sınıfının öncülüğünde her engeli yıkarak ilerliyor.

Ülkemizde de faşizmin; komplolar, darbeler, iç savaşlar peşinde koşması, erki ele geçirerek emekçi yığınlar üzerinde kanlı bir zulüm kurması gündemdedir. Bu tehlikeye karşı savaş cephesi günceldir. Ancak böylesi bir savaş cephesi, tekelci burjuvazinin özlemlerine set çekebilir. Faşizme karşı savaşımın temel ilkelerini açık ve somut olarak ortaya koyan, Burgaristan halkının seçkin önderi Dimitrov şöyle diyordu: «Kitle çalışması, kitle mücadelesi, kitle direnişi, birleşik cephe, macera yok.»

ilerici yurtsever gençlik İZMİR FUARI'NDA

Gazetemiz İlerici Yurtsever Gençlik, İzmir Fuarı'nda Temel Dağıtım'ın açmış olduğu pavyonda bir köşe açmıştır. Köşede İYG'nin tüm sayılarından oluşan bir pano yapılmış, bunun yanı sıra İYG yayınları sergilenmiştir. İzmir halkı ve gençliği, fuara gelen binlerce kişi gazetemizin açtığı köşeye büyük ilgi göstermiş, İYG'nin yayın hayatı hakkında bilgi almışlardır.

●

HASAN GÜRKAN

TÖB-DER 4. GENEL KURULU

Türkiye'de demokrat kamuoyu başta olmak üzere bütün sınıf güçlerinin dikkatini üzerine çeken ve yoğun tartışmalara yol açan TÖB - DER Dördüncü Olağan Kongresi geçtiğimiz günlerde tamamlandı. Gerici basın, maocular kongre öncesi ve sonrasında Türkiye demokratik öğretmen hareketi aleyhinde yoğun bir karalama kampanyası yürüttüler. MC başları TÖB-DER'in kapatılması için histeri çığlıkları attılar.

Dördüncü kongre üzerine tartışmalar sürüyor. Daha da sürecektir. Çünkü Dördüncü Olağan Kongre Türkiye'de demokratik öğretmen hareketi için tarihsel bir dönemeçtir.

Dünya Öğretmen Sendikaları Federasyonu (FISE) Genel Sekreteri Daniel Retureau arkadaşlarımızın kendisiyle Ankara'da yaptığı bir görüşmede, kongreyi değerlendirirken «TÖB - DER'in önemli bir krizin içinde bulunduğunu anlamak için Türkçe bilmeye gerek yok. Kongreyi izlemek yeterli» diyordu.

Birlik Dayanışma ve öğretmen yığınları, örgütü içine itildiği bu bunalımdan kurtarmak için mücadele ediyor. İşte Dördüncü Olağan Kongreye damgasını vuran bu mücadeledir.

KONGRE ÖNCESİ

Birlik Dayanışma, kongre öncesinde yayınladığı «Örgütsel Birlik ve Dayanışma İçin Güçlerimizi Birleştirelim» adlı broşürde durumu şöyle değerlendiriyordu:

«TÖB - DER'in örgütsel harcı, 12 Mart günlerinin acılı ama direşken mücadele azmiyle yoğrulmuştur. O günler, tüm ilericiler gibi öğretmenlerin de yığınsal olarak tutuklandığı ve işkencelerden geçirildiği günlerdi. Örgütümüz, bu koşullar altında kapatılan Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS)'nın devrimci temeli üzerinde kurulmuştur. Ancak Türkiye öğretmen hareketinin tarihi ne TÖS'le ne de TÖB - DER'le sınırlıdır. Bu tarih, ta ulusal kurtuluş yıllarına uzanıyor. Örgütlü hareketimizin tarihinde yaşayan, o günlerin ateşli ve savaşkan ruhudur. İlerici, yurtsever öğretmenler o günden bu güne, insanın insana kulluğunun yokedildiği ışıklı ve onurlu bir gelecek için savaşıyorlar.

Bu savaşta öğretmenler nice baskılara, nice zulüm ve zorbalığa göğüs germişlerdir. Ama bugün daha şiddetli sınıf çatışmalarının içindeyiz. Bugün üzerimizdeki baskılar daha sert, daha sinsi ve daha sınıfsaldır. Bugün emperyalist güçler, işbirlikçi burjuvazi sadece cepheden saldırmıyor. İçten de cepheler açıyor. Kimi terörist grupları, özellikle de maocu ihanet mihraklarını halkımızın üzerine sürüyor. Böylece gerici - faşist güçler hükümeti sağdan ve «sol»dan topa tutuyor.. Faşizm, hükümetin ikircikli tutumundan ve demokrasi güçleri arasındaki nisbi dağınıklıktan da yararlanarak tırmanıyor.

Ne var ki, ulusal ve sosyal kurtuluşumuza bugün dünden daha yakınız. Herşeyden önce, dünya çapında tarihsel insiyatif proletaryanın eline geçmiştir. Sosyalist sistem, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş hareketlerinden oluşan dünya devrim güçleri emperyalizme yıkıcı darbeler indiriyor.

Emperyalizme bağımlı geri bir ülke olan Türkiyemizde de, işçi sınıfımızın halkımızın mücadelesi yükseliyor. Gelecek, bugünkü adımlarımızla kuruluyor. Birkaç ayda, yıllara bedel gelişmeleri yaşıyoruz. Her örgüt toplumsal aksiyonun bu hızlı akışına kendini uydurmak için savaşıyor.

Hiç şüphe yok ki TÖB - DER de bu gelişmelerin dışında kalamazdı, kalmıyor. TÖB - DER'in asıl sahibi olan öğretmenler, bütün ilericilerin, bütün yurtsever ulusal güçlerin birliğini savunuyorlar. Ve bu nedenle de örgüt içindeki kahredici iç sürtüşmelerin artık son bulmasını, devrimci kardeşlik içinde, acılı halkımızın mücadelesine omuz verilmesini istiyorlar.»

ÜÇÜNCÜ OLAĞAN KONGRE VE SONRASI

Dördüncü olağan kongreyi ve orada verilen mücadeleyi kavrayabilmek için, Üçüncü Olağan Kongre ve sonrası gelişmeleri topluca değerlendirmek gerekiyor.

Dönüp geçtiğimiz iki yıla bir göz attığımızda, örgütümüzün, mücadele tarihinde hiç görülmemiş bir dağınıklığın içine itildiğini görüyoruz. Grupçuluk, fesihçilik alıp yürümüştür. Örgüt içten içe kaynamakta, bir iç bozgun sürüp gitmektedir. Öğretmenlerin yıllardır uğruna savaştıkları istemler bir yana bırakılmıştır. Genel merkez yönetimi sürekli olarak örgüt tabanı ile uğraşmaktadır. Örgütiçi yasallığın, kitlemizin demokratik iradesinin genel merkez yönetimince hiçe sayıldığı bu ortam, maocu gericiliğin, maceracı unsurların arayıp da bulamadıkları bir ortamdır.

Üçüncü Olağan Kongre TSİP ve Özgürlük Yolu yanlılarının ortak olduğu yönetime, örgütsel birliği güçlendirme ve buna bağlı olarak birliğe ters akımları maoculuğu ve terörizmi etkisizleştirme görevi vermişti. Birlik Dayanışma ve üçüncü kongre delegeleri eski yönetime böylesi ilkeler için oy verdiler.

TÖB-DER eski genel merkez yönetimi, üçüncü kongre sonrası, eksik de olsa, bu yolda bazı olumlu adımlar atmaya çalıştı. Ama kongrenin açık tavrına rağmen İstanbul ve Adana şubelerini feshederek rotasını şaşırdı ve maocu goşist akımların saflarına yuvarlandı. Eski merkez yönetiminin TÖB - DER'in gelişen sağlıklı yanına saldırdığı bu dönem, öğretmen hareketinin tarihine görülmedik kargaşa, hizipçilik ve kaos dönemi olarak geçecektir.

ÖĞRETMEN İRADESİNİN ÖRGÜTE HAKİM OLMASINI ENGELLEMEK İÇİN...

TÖB - DER Genel Merkez eski yönetimi, İstanbul ve Adana şubelerini feshederek örgütiçi bunalımı başlattıktan sonra, öğretmen yığınlarının kendisinden; sorumsuz ekonomik tutumu, örgütsel bağımsızlık, tabanın söz ve karar sahibi olması, gibi temel ilkeleri çiğnemesi, örgütsel potansiyeli hedefsiz eylemlerle savurması gibi ağır hatalarının hesabını sormasını engellemek amacıyla bütün anti-demokratik yollara başvurdu.

İstanbul şubesi gibi örgütün en büyük şubelerini feshetti. Çalışamaz duruma getirdi. Merkez yayın organlarını «Kitle» dergisi gibi grupçu amaçlarla kullandı.

Mardin'in Çiftlik mahallesi, Trabzon - Maçka'nın Konaklar köyü gibi yerlerde korsan şubeler açarak delege devşirdi. Çad ilçesi gibi yerlerden şube olmadığı halde sahte delegeler getirtti. Karasu gibi kendisine muhalif şubelerde seçilmiş delegeleri sudan bahanelerle düşürürken, Ordu, Bursa, Adana gibi şubelerden ödenti oyunlarıyla fazla delege getirdi. Gevaş gibi delege seçimi yapmamış şubelere yandaşlarından delege atadı. Tekman şubesinde olduğu gibi, seçilmiş delegeyi kongreye almadı, yandaşımdır diye yedeğini aldı.

Türkiye demokratik öğretmen hareketinin sıra neferi öğretmenler, dördüncü olağan kongreye, bütün bu anti-demokratik uygulamalarla, sahteliklerle, kongre oyunlarıyla mücadele ederek geldiler. Eski genel merkez yönetimi ve yandaşları alaşağı olmaktan kurtulabilmek için her yolu mübah gördüler.

Dördüncü kongre delegasyonunun bu yapısını görmeden, kongreyi, sağlıklı değerlendirmek mümkün değildir.

SAĞLIK SOSYAL YARDIM SANDIĞI

TÖB-DER'in örgütlü mücadelesiyle gericilerin elinden kurtarılan İlkokul Öğretmenleri Sağlık Sosyal Yardım Sandığı'nı genel merkez eski yöneticilerinin yandaşları, iki yıl boyunca arpalık gibi kullanmışlardı. Sandıkta yönetim değişmiş ama anlayış değişmemişti. Eşlerini, akrabalarını sandığa memur olarak yerleştirmişler, örgüt arsalarını, DEK kitaplarını sandığa uygun (!) fiatlarla satmışlar, çalışmadan sandıktan maaş almışlar, koskoca ekonomik kuruluşu iflasın eşiğine getirip bırakmışlardı. Öyle ki sandık, üyelerinin doğum, ölüm yardımlarını veremez hale gelmişti. Sandık üyeleri bu sorumsuz gidişe dur dediler. Ve son genel kurulda genel merkez yanlılarını yönetimden indirdiler. Yeni yönetimde halkçı eğitimci, Demokrasi İçin Birlik ve Birlik Dayanışma yanlısı üyeler görev aldılar.

O zamana kadar sesini çıkartmayan Genel Merkez eski yönetimi, örgütün mali olanaklarını kullanarak seviyesiz, gerici, provokatif bir kampanya başlattı. Birlik Dayanışma'nın gerici ve faşistlerle işbirliği yaptığı yalanını yaymaya çalıştı. Bu seviyesiz kampanyaya sandık yönetimi belgelere dayalı bir broşürle vecap verdi. Öğretmen yığınları bozguncuların gerçek yüzünü bir kez daha gördü.

DÖRDÜNCÜ OLAĞAN KONGREDE

Dördüncü Olağan Kongreye bütün bu anti demokratik uygulamalarla, sahteliklerle, tezgâhlamalarla gelindi. İstanbul Şubesi'nin seçilmiş delegasyonu —ki en kalabalık delegasyon— elindeki mahkeme kararına rağmen salona alınmadı.

Divan seçimlerini Birlik Dayanışma, Halkçı Eğitimciler, Demokrasi İçin Birlik, Devrimci Demokrat Öğ-

TÖB - DER 4. Olağan Genel Kurulu'ndan bir görüntü.

OLAĞAN ÜZERİNE

retmenler gruplarının ortak adayı Süleyman Üstün ve arkadaşları kazandı. Öğretmenlerin her türlü hileye rağmen elde ettikleri bu kazanım kararlı, özverili mücadelelerinin ürünüdür.

Herşeye rağmen kongreye öğretmen iradesinin yansıdığını gören bozguncular, daha önce İstanbul 13 Mayıs kongresi gibi dönemeçlerde örneğini gördüğümüz 'Kutsal İttifakı' oluşturdular. Gazioğlu yönetiminden hesap sorulacağı komisyonlarda ortak aday gösterdiler.

Türkiye öğretmenleri bu «kutsal ittifak» üzerinde önemle durmalıdırlar.

KUTSAL İTTİFAKIN İÇYÜZÜ

Dördüncü kongrede komisyon seçimlerinde Genel Merkez eski yönetimi (Demokratik Merkeziyetçiler, Özgürlük Yolu), Devrimci Öğretmenler, Devrimci Demokratik Birlik ve PİM gibi irili ufaklı gruplar biraraya geldiler. Bu «Birlik»i maocular destekledi. Ve komisyon seçimlerini «kazandılar».

Kongrede maoculuktan, maceracılıktan, oportünizme kadar bunca eğilim hangi «ilke»lerde biraraya geldi?

Daha dune kadar birbirlerini «revizyonistlikle» «maocu bozkurtlukla», «goşistlik»le suçlayanların ortak paydası Birlik Dayanışma düşmanlığıydı. Burjuvazinin eski bir silahı: Anti - komünizmdi.

Genel Merkez eski yönetimi, hesap vermekten kurtulmak için maceracılara, maoculara sarılıyor. «Oligarşiyle» uzlaştığı için genel merkezi eleştirirken mangalda kül bırakmayan «Devrimci» Öğretmen grubu yöneticileri de güvenmedikleri öğretmen yığınlarına rağmen yönetime gelebilmek için bu «kutsal ittifaka» evet diyorlardı.

Kutsal İttifak korsan «kongre»de de sürdü

BİRLİK DAYANIŞMA VE BAĞLAŞIKLARI

Birlik Dayanışma ta başından beri, TÖB - DER'de bütün sağlıklı güçlerin birliğini savunuyor. Örgütsel birliğimizin sağlanması, TÖB - DER'in gerçekten öğretmen örgütü haline gelmesi için mücadele ediyor.

Dördüncü kongrede böylesi birliğin perspektifini: Birlik Dayanışma, Halkçı Eğitimciler, Demokrasi İçin Birlik, Devrimci Demokrat Öğretmenler olarak çizdik. Tasfiyeciliğe, grupçuluğa karşı olan herkesi ortak davranmaya çağırdık.

Kongre öncesi, kongre süresinde ve sonrasında bütün çalışmalarımızda öğretmen yığınlarının özlemi olan birliği hayata geçirmek için çalıştık. Örgütü bunalımdan böylesine ilkeli, gerçekçi bir birlik kurtaracaktır. Birlik çabalarımızın bütün gücüyle bugün de sürmesi bu yakıcı gerçekliği kavramamızdandır.

GÜVENSİZLİK ÖNERGESİ

«Kutsal ittifak» kongrenin üçüncü günü divana güvensizlik önergesi verdi. Divanın güvensizlikle düşürülmesinin mümkün olmadığını bildikleri halde olay çıkartıp kongrenin yarım kalmasını istiyorlardı. Önerge oylandı. Kabulü için toplam delegasyonun yarısından bir fazla oya ulaşamadı. Kongre Süleyman Üstün ve arkadaşlarına güven tazelemişti. Bunun üzerine oturumu yöneten başkan yardımcısı kongreyi, ertesi gün Süleyman Üstün başkanlığında çalışmalarını sürdürmek üzere kapattı.

Genel Merkez eski yöneticileri ve yandaşları salondan çıkmadılar. Kapıları kapatıp, telefonları kopartarak korsan kongre topladılar. Aralarından divan (!) seçtiler. Tuttukları yol, burjuvazinin provokasyonlarına açıktı. Yasal ve tüzüksel hiçbir dayanağı olmayan toplantılarını kongre diye ilan ederek, burjuvaziye örgüte el koyma olanağı veriyorlardı.

Divan, ertesi gün, kongreyi kaldığı yerden sürdürmek için salona gitti. Kongre salonunu işgal edenler, divanı içeri almadılar. Bunun üzerine Süleyman Üstün mahkemeye başvurarak divanı kongrenin verdiği görevi tamamlamasına olanak sağlanmasını istedi. Ankara 10. Asliye Hukuk Mahkemesi, 4. Olağan kongreyi Süleyman Üstün başkanlığındaki divanın tamamlayacağını kararlaştırdı. Bu karar, işgalcilere bildirildi. Onlar kararını daha önce vermişlerdi. Hiçbir yasal dayanağı olmayan korsan «kongre»lerini bitirdiler.

BİRLİK DAYANIŞMA ÖRGÜTE SAHİP ÇIKIYOR

Örgütün geleceğinin belirleneceği son derece önemli günler, saatler yaşanıyordu. Birlik Dayanışma böyle bir durumda örgüt yıkıcılarının, maceracıların, maocuların provakasyonlarına gözyummayacağını 4. kongrenin tamamlanması için bütün gücüyle çalışacağını belirtti. DİB ve Halkçı Eğitimciler başta bu tavrın yanında yeraldılar. Sonra DİB kongrenin ertelenmesini, divanın gidip genel merkezde evraklara el koymasını önerdi. Kendilerine divanın asıl görevini kongreyi tamamlamak olduğu, ertelemenin sorunlar yaratabileceği anlatılmaya çalışıldı. İkna olmadılar.

Halkçı Eğitimciler, korsan kongreyi tanımadıklarını, Süleyman Üstün'ün kongreyi tamamlaması gerektiğini belirttiler. Önce delegelerini Ankara'dan gönderdiler. Sonra geri çağırdılar. Ortak yönetim üzerinde anlaşmaya varıldı. İsimlerin tesbiti aşamasında bağlaşıklığı ertelediler. Ertesi gün, salona gelen delegeleri geri çektiler.

Bizim için TÖB - DER'i kutsal ittifakçıların çektiği kaosta bırakmak ya da kongreyi tamamlayarak örgüte sahip çıkmak seçenekleri kalmıştı. Biz, ikinci yolu seçtik.

OLAĞANÜSTÜ ÖRGÜTSEL BİRLİK KONGRESİ

TÖB - DER'in yeni seçilen Merkez Yürütme ve Genel Yönetim Kurulları yaptıkları ilk ortak toplantıda, görev bölümünden sonra, TÖB - DER'i üç ay içinde **örgütsel birlik** kongresine götürmeyi kararlaştırdılar.

Bu karar, örgütte bu güne kadar derin yaralar açmış bütün anti-demokratik uygulamalara, sahteliklere, delege oyunlarına son vermeyi, öğretmen iradesinin özgür olarak yansıyacağı demokratik bir ortam oluşturmayı, örgütiçi devrimci kardeşliği örgüte egemen kılmayı amaçlamaktadır. MYK ve GYK kurulları bu amaçla genel merkezde örgütsel birlik kongresinin bütün hazırlıklarını denetlemek ve yürütmek üzere grup temsilcilerinin katılımıyla **kongre komisyonu** oluşturulacağını açıkladılar. Bu çalışmaların yürütülebilmesi için genel merkezdeki işgalin kaldırılacağını belirttiler.

GÖREVLERİMİZ, SORUMLULUKLARIMIZ...

Dördüncü kongre sonrasında sosyal mücadele, demokrasi güçlerinin ve TÖB - DER'in birliğinden yana bütün öğretmenlere —özellikle «öğretmenin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisini hayata geçirmek için mücadele eden öğretmenlere— yeni, ağır göervler yükledi.

Öğretmen yığınları bu görevlerin üstesinden gelecektir. Bozguncular, maceracılar öğretmenlerin olmadığı bir TÖB - DER hayal ediyorlar. Bunun için öğretmenlerin TÖB - DER'i terkedeceği ve bizim «İlerici Öğretmenler Derneği» kuracağımız yalanını yayıyorlar. Onların bu hevesleri kursaklarında kalacaktır. Öğretmenler örgütlerini terketmeyecek, meydanı maceracılara bırakmayacaktır.

SONUÇ

Türkiye Demokratik Öğretmen hareketi onyıllara dayanan mücadele ve örgütlülük geleneklerine sahiptir. Yüzbinlerce öğretmeni kucaklamıştır. Toplumumuzdaki bütün ilerici hareketler gibi, öğretmen hareketi de işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesiyle bütünleşecektir. İlerici öğretmenler emperyalizme, faşizme, tekellere ve toprak beylerine karşı verilen savaşta, bütün ulusal demokratik güçlerin saflarındaki tarihsel yerlerini alacaklardır.

Bütün gelişmeler, bütün olgular, bizim bu sarsılmaz inancımızı doğurlamaktadır.

ŞİLİ CUNTASI TÜM DÜNYADA LANETLENIRKEN PİNOŞE: «SANA TEŞEKKÜRLER PEKİN YÖNETİMİ» DİYOR.

4 - 11 Eylül Şili Halkı ve Gençliği ile, Dayanışma Haftası dolayısıyla 11 Eylül tarihinde tüm dünyada ve Türkiye'de ilerici güçler, faşist Pinoşe Cuntasını kınayan ve Şili halkı ve gençliğiyle dayanışmayı dile getiren bir dizi eylemler düzenlediler. Aynı gün, tüm dünyada bu eylemler gerçekleştirilirken eli kanlı Pinoşe yaptığı radyo konuşmasında önümüzdeki dönemde seçimler yapmayı düşünmediğini ve kendisini desteklediği için Çin yönetimine teşekkürlerini belirtti.

- **Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Korvalan, Moskova'da duzenlenen Şili halkıyla dayanışma toplantısında yaptığı konuşmada destek ve dayanışmalarından dolayı Sovyet halkına teşekkürlerini belirtmiş ve Şili halkının savaşımı sürdürdüğünü ve sürdüreceğini vurgulamıştır.**

- **Japonya'da oluşturulmuş olan Şiliyle Dayanışma Komitesi Pinoşe Cuntasını kınayan bir imza kampanyası başlatmıştır.**

- **Meksika'nın başkenti Mexico City'de yapılan gösterilerde Pinoşe Cuntası kınanmış ve faşist Pinoşe Cuntasına karşı ekonomik boykotun artırılması istenmiştir.**

- **Türkiye ilerici gençliği de Şili halkı ve gençliğiyle dayanışmada DDGF'nin çağrısına uygun olarak üstüne düşen görevleri yerine getirmiştir. Ülke çapında tüm İGD şubelerinde yığınsal dayanışma toplantıları yapılmıştır.**

11 Eylül günü sabah saat 11'de Kabataş'ta toplanan ilerici yurtsever gençler, ellerinde Şili bayrağı ve «Türkiye Gençliği Şili Halkı ve Gençliğinin Yanındadır» penkartıyla, «Şiliye Evet, Pinoşeye Hayır,» «Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi» sloganlarını atarak, Şili Konsolosluğuna kadar yürümüşler, bir ilerici yurtsever genç, yaptığı konuşmada Türkiye gençliğinin DDGF'nin çağrısına uyarak faşist Pinoşe'yi protesto eylemini hayata geçirdiğini ve tüm dünya ve Türkiye ilerici gençliğinin Şilili yurtseverlerin yanında olduğunu belirtmiştir. Devrim andı içildikten sonra ilerici gençler Şili Konsolosluğuna siyah çelenk ve Pinoşe'yi kınayan sloganlar yazılı pankartlar bırakarak dağılmışlardır.

16 EYLÜL DGM DİRENİŞİ:

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ YOLUNDA İLERİ BİR ADIM

16 Eylül, Türkiye işçi sınıfının savaş tarihinde önemli bir günü belirler. Bundan 2 yıl önce, halk düşmanı MC'nin demokratik hak ve özgürlükleri yok etmeye yönelik faşist nitelikli Devlet Güvenlik Mahkemeleri yasa tasarısına karşı, işçi sınıfımız savaş bayrağını yükseltmiş ve genel direnişe geçmiştir. Yüzbinlerce işçinin şartelleri indirerek genel greve gitmeleri sonucu, Cumhuriyet tarihinde ilk kez işbirlikçi tekelci burjuvazi parlamento çoğunluğunu ve erki elinde tutmasına rağmen, kendi hazırlattığı bir yasayı, DGM yasasını çıkaramamıştır.

Kuşkusuz DGM direnişinin önemi, yalnızca «sıkıyönetimsiz sıkıyönetim» demek olan DGM'ne geçit verilmemesinden ileri gelmiyor. İşçi sınıfı hareketinde ileri bir atılım olan 16 Eylül genel direnişi, işçi sınıfımıza ve ilerici demokratik güçlere değerli kazanımlar sağlamış ve zengin deneyimler bırakmıştır. Bunlardan birisi de, işçi sınıfının birliğini sağlama olanaklarının artması ve birlik yolunda ileri adımlar atılmasıdır. Gerçi hareketin dışında kalanlar, sağ ve «sol» kanat oportünistleri bu gerçeği inkar ediyorlar. Ancak bu hiçbir şeyi değiştirmez. Olaylara kendi öznel duygularından değil de, somut gerçeklerden yola çıkarak bakan herkes, 16 Eylül direnişinin işçi sınıfının politik ve sendikal birliğinin sağlanması yönünde çok önemli bir kazanım olduğunu görecektir.

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ NEDEN ZORUNLUDUR?

İşçi sınıfının birliğinin sağlanması, içindeki bölünmelerin ortadan kaldırılması, işçi savaşmak uluslararası işçi sınıfı hareketinin önde gelen görevlerinden birisini oluşturmuştur.

Tarihsel deneyim kesinlikle gösteriyor ki; işçi sınıfının kapitalizmin yıkılması ve sosyalizmin kurulması için verdiği savaşımın başarısı, bu sınıfın birliğine bağlıdır. Lenin, «işçi sınıfı birlik olmadıkça savaşında başarılı olamaz» demiştir. Bir başka yazısında da birlik olmanın önemini şöyle belirtiyordu: «İşçi sınıfı için birlik son derece değerli ve önemlidir. İşçiler dağınıkken hiçbir şey değildirler. Birlik içinde herşeydirler.» Burjuvazinin saldırılarını püskürtmek, ekonomik-demokratik hakların kazanılması, genel olarak demokrasi barış ve sosyalizm savaşımının başarısı, işçi sınıfının birliği sağlanmaksızın olanaksızdır.

Ne var ki günümüzde kapitalist ülkelerin işçi sınıfı birlik halinde değildir. Bir bölüm işçiler bilimsel sosyalist partilerin yolunu izlerken, bir bölümü sosyalistleri, sosyal demokratları izlemekte, bir başka bölümü de burjuva ya da küçük burjuva partileri desteklemektedirler.

İşçi sınıfındaki bölünmeler rastgele ortaya çıkan olaylar değildir. Doğrudan doğruya kapitalist üretim tarzının koşullarından kaynaklanmaktadır. İşçi sınıfının tek türden olmayan bileşimi, dinsel, ulusal, ırksal ayrılıklar, bölünmelerin somut nedenlerinden bazısıdır. Yeni işçi gruplarının, yıkıma uğrayan küçük mülk sahiplerinin ve köylülerin işçi sınıfına katılmaları, işçiler arasındaki çeşitli eğilim ve akımların ortaya çıkmasına olanak sağlar. Ancak bütün bunların ve başka somut nedenlerin, bu nedenleri işçi sınıfının birliğine karşı kullanan güçler olmaksızın, kendi başına derin ve sürekli bölünmeler yaratamayacağı açıktır. İkinci bir faktörün, burjuvazi ve tekelci sermayenin çabalarıyla birlikte işçi sınıfının parçalanması gerçekleştirilmektedir. Diğer yandan sağ ve «sol» kanat oportünistlerin bölücü çalışmaları da işçi sınıfının birliğini engelleyen etmenlerden birisidir.

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİNİ OLUŞTURAN ETMENLER

Bütün bunlardan bölünmenin kaçınılmaz olduğu sonucunu çıkarmamak gerekir. İşçi sınıfının temel çıkarlarına ters düşen bölünme nedenlerinin yanında, işçi sınıfının birliğini sağlamak yönünde olumlu bir eğilim de vardır. Birlik eğilimi birincisinden daha kuvvetlidir. İşçi sınıfının birliğini sağlama koşulları bizzat kapitalizmin kendi içinde gelişiyor. Tekellerin daha azgın sömürüsü, bilimsel teknolojik devrimin işçi sınıfı uzerindeki olumsuz etkileri (işsizlik, aşırı yıpranma) demokratik kazanımları gaspetme çabaları, artan faşist tehlike, silahlanma yarışı, işçi sınıfı hareketinin ideolojik ve politik olarak gelişmesi, anti-komünist propagandanın etkilerinin giderek yok olması. İşte işçi sınıfının birliğini sağlayıcı önemli etmenlerden bazıları...

İşçi sınıfının birliğini geliştirmeye dönük bu etmenler, deneyimlerin de gösterdiği gibi, işçi hareketindeki bölünmeleri kendiliğinden ortadan kaldırmaz. Birleşme, dağılmaktan zordur herzaman. Bu nedenle işçi sınıfının birliği için ardıcıl bir savaş yürütmek gerekir.

İşçi sınıfının birliğinin en tutarlı savaşçıları, baş savaşçısı bilimsel sosyalistlerdir. Onlar, işçi sınıfının ve onun birliğinin ana düşmanı olan burjuvaziye ve gerici güçlere karşı kararlı bir savaş verirler. Aynı zamanda sağ ve «sol» kanat oportünistlerin birliği engelleyici çalışmalarının iç yüzünü açıklarlar bunlara karşı ideolojik savaşı elden bırakmazlar.

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİNİ SAĞLAMANIN YOLLARI

İşçi sınıfı içindeki bölünmeyi engellemenin ve birliği sağlamanın yolları nelerdir?

İşçi sınıf hareketinin tarihi, işçilerin birliğini sağlamanın çeşitli yollarının bulunduğunu gösteriyor. «Bunlardan biri, işçi hareketinin tüm sağlıklı güçlerini bir tek Marksçı-Leninci partide toplamaktır.» (P. Fedoseyev. Leninciliğin Sosyalist Devrim Teorisi. S. 165) Lenin, bunu «proleterlerin sınıf birliğinin en yüksek şekli» olarak görüyordu.

Bölünmeyi engellemenin bir başka yolu: Çeşitli işçi örgütlerinin ve partilerinin, farklı siyasal anlayış ve dünya görüşlerine rağmen ortak amaçlar için eylem birliği yapmalarıdır.

Üçüncü bir yol, işçi sınıfının sendikal birliğinin sağlanmasıdır. Sendikalar, işçi sınıfının birliği için verilen savaşımda büyük bir önem taşır. İşçi sınıfının çıkarları, sömürüye karşı savaş temelinde geliştirilecek olan sendikal birlik, işçi sınıfının politik birliğinin sağlanmasında da önemli bir rol oynar.

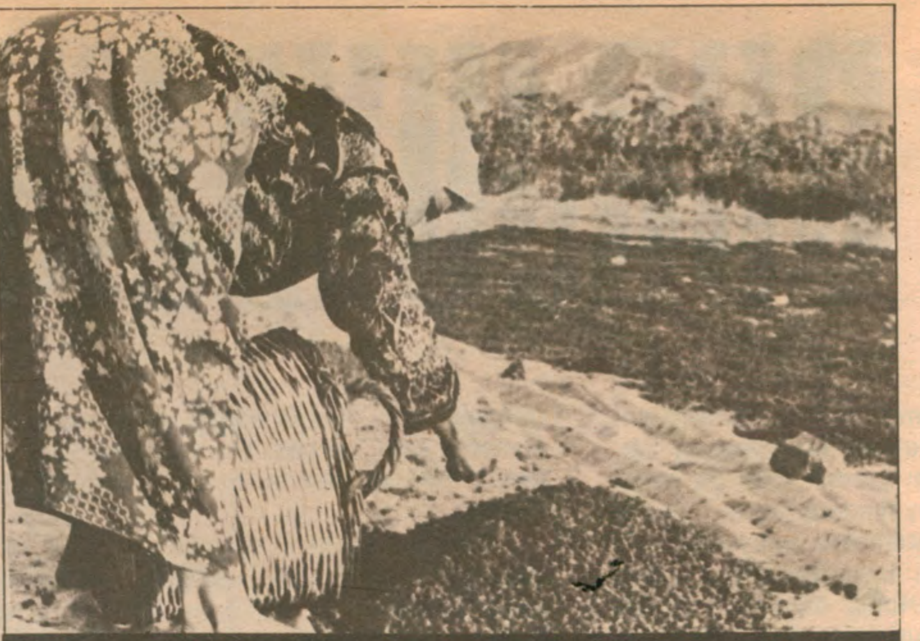

YAKUP KESER'İ ANIYORUZ

Yakup Keser, bundan iki yıl önce Profilo barikatlarında katledildi. O, Maden-İş'in ve Türkiye işçi sınıfının yiğit bir savaşçıydı. MC'nin gerici DGM yasasına karşı sınıf kardeşleriyle birlikte en önde savaştı. MESS patronlarının 16 Eylül Genel Direnişi'nden hemen sonra başlattıkları işten çıkarma girişimlerine karşı direnen yiğit Profilo işçilerinin, bu destansı direnişi sırasında Yakup Keser şehit düştü.

İlerici Yurtsever Gençlik, ölümünün 2. yılında işçi sınıfımızın bu yılmaz savaşçısını saygıyla anıyor!

BİR BÖLGE, BİR SORUN... BİR B

Geçtiğimiz günlerde diğer tarımsal ürünlerde olduğu gibi, çekirdeksiz kuru üzümün taban fiyatı da açıklandı. CHP ağırlıklı iktidarın İMF'nin önerileri doğrultusunda çizdiği, küçük ve orta köylülüğün zararına işleyen taban fiyat politikası burada da kendisini gösterdi.

Bilindiği gibi çekirdeksiz kuru üzüm ülkemizin ihracatında önemli bir yer tutuyor. Ecevit iktidarının ihraç edilen tarımsal ürünlerin taban fiyatlarının saptanmasında izlediği yol iktidar sözcüleri tarafından da açıklandığı gibi şu anlayışa dayanıyor: Taban fiyatlarını düşük tutarak ihracatı arttırmak ve sözümona döviz dar boğazından çıkmak. Bunun açık şekli, bunalımın yükünü üretici köylülerin sırtına yıkmak anlamına geliyor. Doğal olarak, böylesi bir anlayışla artan hayat pahalılığı, ürün maliyetleri göz önüne alınmadan saptanan taban fiytları üretici köylünün emeğini karşılayamayacak ve var olan sorunları daha da arttıracaktır.

Çeşitli üretim dallarında olduğu gibi, üzüm üreticisi de çeşitli sorunlarla karşılaşmaktadır. Kredi, avans dağıtımında, üreticinin desteklenmesinde çeşitli adaletsizlikler oluyor. Küçük üreticiler aracı, tefecinin sömürüsü altında eziliyor.

Üzüm üreticisinin bütün bu sorunlarını dile getirmek için, Salihli'den 40 dönüm üzüm bağı olan Abidin Ergül ve 4 dönüm bağı bulunan İlyas Demirkaya ile konuştuk.

SALİHLİ ÜZÜM ÜRETİCİLERİ:

"TABAN FİYATI BÜYÜK ÇİFTÇİLERE DANIŞILARAK SAPTANIYOR"

İYG ● 1977 yılında çekirdeksiz kuru üzüm taban fiyatı 12 liraydı. Bu sene 17.5 TL.'ye çıktı. İki yıl arasında % 45 artış var. Sizce bu artış yeterli mi?

Abidin ERGÜL ● Daha önceki uygulamalara göre 17.50 TL taban fiyat oldukça iyi sayılır. Ancak maliyetlerin artışını da göz önünde bulundurmak gerekiyor. Ben kendimden bir örnek vereyim: Üzümleri kurutmak için tente yapılıyor. Ben bu tertibatı 9 - 10 sene önce yaptım. 500 metre karelik bir sahayı 14 bin liraya mal ettim. Bugün aynı tertibat 100 - 150 bin lirayı buluyor. Görüldüğü gibi maliyetlerde büyük bir artış var.

Ayrıca 17.50 TL, 9 numara, yani ortalama kalitede üzüm için açıklanmıştır. Ancak bu kalitede üzüm yetiştiremeyen arkadaşlar şikâyetçi olabiliyorlar. Çünkü 9'un altında olanlar, örneğin 7 numara için 16 liradır ki, bu onların zararına oluyor.

İlyas DEMİRKAYA ● Önceki yıllara oranla bu yıl daha çok memnun olduk. Çünkü daha önceleri taban fiyatları hemen hemen hiç değişmiyordu. Değişse bile % 5'i hiç geçmedi. Bu sene böyle artınca biraz sevindik. Ama yatırdığımız parayı kurtarır, emeğimizin karşılığını alır mıyız, o başka mesele. Bence taban fiyatı bu kadar artmasına rağmen maliyeti karşılamaktan uzaktır. Emeğimizin karşılığını ise hiç alamayız. Neden diyeceksiniz? Üzümün maliyeti yalnızca bir yıl boyunca verdiğimiz para ile ölçülmemeli. Yeni dikilen bir bağın üzüm vermesi için en az 5 - 10 senenin geçmesi gerekiyor. Bu süre içerisinde üretici bağı sürüyor, çapasını yapıyor, ilaçlıyor, ama karşılığında hiçbir şey almıyor. Hep kendi cebimizden harcıyoruz. Bunun da hesaba katılması gerekir bence.

50 - 60 dönüm bağı olan bir kimse için bu fiyat yeterli olabilir. Böyle olunca daha kaliteli üzüm yetiştiriliyor, verim daha fazla oluyor. Örneğin ben dönüm başına 250 - 300 kg. üzüm alırsam, büyük üreticinin bağında verim 400 - 500 kilogramı bulur. Benim gibi biri için bu olanaklar yok. Büyük çiftçiler kurutmak için tente yapıyor, özel sistemler kuruyorlar. Biz işi Allaha havale ediyoruz. Kuruturken bir de yağmur yağarsa gitti demektir.

İYG ● Tarımın çeşitli dallarında üretim yapan bütün köylüler çeşitli sorunlarla, zorluklarla karşılaşıyorlar. Üzüm üreticisinin üretim süresince karşılaştığı zorluklar nelerdir? Destekleme politikalarından yeterince yararlanabiliyor musunuz?

Abidin ERGÜL ● İlk önceleri kredi alamıyorduk. Fakat ben Ziraat Bankası'ndan kontrollü kredi diye bir şey almaya başladım. Gördüğünüz kurutma teşkilatını bu kredilerle kurdum. Bu krediyi faizi ile birlikte ödedikten sonra, artık hiç kredi almıyorum.

İlaç ve gübreyi Zirai Donatım Kurumu'ndan alıyoruz. Ayrıca kendi kurduğumuz kooperatifimiz ortaklarına ilaç ve gübre veriyor. Her ikisinin sıkıntısını çektiğimiz anlar oluyor. Gübre ve ilaç eksikliği üretimi büyük ölçüde etkiliyor. Böyle zamanlardan kilo başına 100 - 150 kuruş farkla karaborsadan alıyoruz. Çünkü gübrelemeye geç kalmak istemiyor köylü. Biz de veriyoruz farkını, alıyoruz gübreyi.

Karşılaştığımız en önemli sorunlardan birisi de bağ hastalıklarıdır. Pornos ve küllü basarı gibi hastalıkları önleyebiliyoruz. Ancak çelik marazi diye bir hastalık var, bunun önüne pek geçemedik. Devlet kuruluşları da ilgilenmediklerinden hastalığa tutulan fidanlar kuruyor.

İlyas DEMİRKAYA ● Kredi işini tapularımızı bankalara yatırarak hallediyoruz. İstediğimiz kadar krediyi alamıyoruz.

Fazla bağımız olmadığından ve kredilerin yetersizliğinden dolayı üzümü kurutacak bir sistemimiz yok. Üzümleri toprakta kurutuyoruz. Yağmur yağdığı zaman çoğu toprağa yapışıp kalıyor. Diğer küçük üreticilerle ortaklaşa bir tente kursak çok iyi olur.

İYG ● Ürünü nasıl satıyorsunuz?

Abidin ERGÜL ● Ben 5 senedir Tariş'e satıyorum.

İlyas DEMİRKAYA ● Tariş zamanında almadığı ve kuruduktan sonra depolayacak yerim olmadığı için çoğu seneler tüccara verdim. Çoğu küçük köylüler, paraya ihtiyaçları olduklarından veya tüccara daha önce borçlanmışlarsa, zoraki onlara satıyorlar.

Üstelik, Tariş de küçük üreticiler yararına çalışmıyor. Hep büyük çiftçileri, ağaları, beyleri kolluyor. Özellikle MC zamanında bu daha açık görülüyordu. Tariş bunların isteklerini yapıyor. Taban fiyatı saptanacağı zaman yalnız bunlara danışıyor. Örneğin bu sene şöyle bir olay oldu: Alaşehir'de 200 dönüm üzüm işletmesi olan şahıslar var. Tariş Genel Müdürü bu adamlara giderek ne kadar taban fiyatı istediklerini sormuş. Alaşehir'deki büyük üzüm bağının sahibi 20 lira istemiş. Genel Müdür bunun mümkün olamayacağını, kendisinin bu işleri bırakarak İstanbul'a yerleşmesini söylemiş. O da İstanbul beni kurtarmaz, ben gidersem Almanya'ya giderim demiş. En sonunda anlaşmışlar herhalde. Bu olay bile taban fiyatları saptanırken büyük üreticilerin nasıl kollandığını gösteriyor. Oysa küçük üreticilerin hal hatırı bile sorulmuyor.

ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞIMIZ VE BURJUVAZİNİ

Büyük Ekim Devrimi'nin utkusu, insanlığın ilerlemesine yeni ufuklar açtı. Görülmemiş olanaklar sağladı. Dünyanın ilk sosyalist ülkesi Sovyetler Birliği'nin kurulması, sömürge ve bağımlı ülkelerdeki anti-emperyalist hareketlere ivme kazandırdı. Ezilen doğu halklarını uyandırdı. Onlar üzerinde derin etki yaptı.

Bu doğrudan etkiyle Türkiye halkı, emperyalizme karşı ulusal direnişi başlatan ilk doğu halklarından biri olma onurunu kazandı. Emperyalist işgal orduları ülkeden kovuldu. Ulusal bağımsızlık savaşı utkuya ulaştı.

BURJUVAZİNİN ÇARPITTIĞI GERÇEKLER

Her toplumun yaşamında belirli dönüm noktaları vardır. Ulusal kurtuluş savaşı, kendi toplumumuzun yakın geçmişi üzerinde derin etkileı yaratan önemli bir dönüm noktasını işaretler. Ülkemizin bugün yüz yüze bulunduğu pek çok gerçek, ulusal kurtuluş savaşı yıllarında, bu savaşın içsel gelişimi içinde oluştu ve biçimlendi. Dolayısıyla bu savaşın özünü, gelişmesindeki özellikleri sınıf ilişkilerinde yolaçtığı değişiklikleri ve getirdiği diğer sonuçları bilmeden, daha sonra ortaya çıkan sosyo-politik olguları tam anlamıyla kavramak ve çözümlemek olanaklı değildir.

İşte bu noktada ulusal kurtuluş savaşına bakış, farklı konumlar yaratıyor. Herşeyden önce burjuvazi bu savaşın anti-emperyalist özünü boşaltıyor, emekçi yığınların bu savaşta oynadıkları rolü yadsıma yoluna gidiyor. Daha da önemlisi, ulusal kurtuluş savaşımızın, hangi dünya koşulları içinde gerçekleştiğini, Ekim Sosyalist Devrimi'nin bu savaşın oluşması ve gelişmesi üzerindeki doğrudan etkilerini gözardı etmeye çalışıyor. Bugün «resmî» tarih kitaplarında, burjuva ideologlarının tarih adına ortaya serdikleri görüşlerde ulusal kurtuluş savaşına ilişkin bu gerçeklerin bir tekine bile rastlanamaz.

Gerici sınıfların asıl amacı tarihi çarpıtarak, onu ezilen sınıfların karşısında gerici, saldırgan, şöven bir karaktere dönüştürmektir. Bunun içindir ki her yıl ulusal kurtuluş savaşının kutlandığı günler şöven ve militarist bir kabarmaya çevrilir; başka uluslara karşı düşmanlık alabildiğine körüklenir.

ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞINA BURJUVAZİNİN ÖNCÜLÜK ETMESİ SAVAŞIN TOPLUMSAL KURTULUŞLA TAMAMLANMASINI ENGELLEDİ.

Utkuya ulaşan ulusal bağımsızlık savaşı güdük kaldı. Toplumsal kurtuluşla tamamlanamadı. İşçi sınıfının nicel ve nitel olarak güçsüzlüğü, ulusal kurtuluş savaşının öncülüğünü ulusal burjuvazinin yapmasına neden oldu. Burjuvazi, daha savaşın en çetin, en sıcak günlerinde halk güçlerine, işçi sınıfı hareketine karşı kanlı bir saldırıya girişti. Kurtuluştan sonra erki tek başına ele geçirdi.

Osmanlı imparatorluğu, İttihat Terakkiciler, I. emperyalist paylaşım savaşında halkı iliklerine kadar sömürdüler. Onları cephelerde kırdılar. Savaş yıllarında Anadolu ticaret burjuvazisi ise; ekonomik ve politik konumunu sağlamlaştırdı. Ulusal burjuvazinin daha çok gelişmesinin, güçlenmesinin önünde, emperyalizm ve onun temsilciliğini yapan İstanbul komprador burjuvazisi duruyordu. Bu yüzden ulusal burjuvazinin çıkarları, savaş sonrası yurdun dört bir yanını işgal eden emperyalistlere karşı ulusal kurtuluş savaşına katılmakta yatıyordu.

Değişik çıkarları, istemleri olan geniş bir kesim ulusal kurtuluş savaşına katıldı. Ulusal burjuvazi, yurtsever din adamları, subaylar, ilerici aydınlar, hatta liberal toprak ağaları, padişahın yüksek rütbeli subayları da ulusal direnişte yer aldılar. Ateş hattında ulusal bağımsızlığın en kararlı savunucusu işçi sınıfı ve onun doğal bağlaşığı yoksul köylüler savaştılar.

TÜM ULUSAL GÜÇLERİ BİRLEŞTİREN ORTAK NOKTA: EMPERYALİZME KARŞI OLMAK

Bütün bu sınıf ve katmanlar, değişik çıkarlarına, ulusal kurtuluştan sonraki değişik istemlerine rağmen, emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık savaşı saflarında yeraldılar. Anti-emperyalist ortak bir savaş cephesi oluşturdular: Kuvayi Milliye...

Ancak; **«Siyasal bağımsızlık için verilen savaş döneminde, birleştirici bir unsur olan ezilen halkların milliyetçiliği, belli koşullar içinde anti-emperyalist birliğin zayıflatıcı bir etkeni haline de gelebilir.»** (Çağımızda Ulusal Kurtuluş Savaşları ve Üçüncü Dünya, s. 282, Konuk Yayınları).

Hele ulusal kurtuluş savaşı sırasında ulusal burjuvazi, küçük burjuva unsurlar güçlü ve işçi sınıfı da hem sayıca az hem de örgütlenmesi henüz gelişme aşamasında ise, milliyetçiliğin sonunun nerelere gideceği açıktır.

Erki ele geçiren ulusal burjuvazi, anti-emperyalist savaşın özünü boşaltarak, milliyetçiliği, sınıf egemenliğini pekiştirmek için bir araç olarak kullanmaya başladı. Sınıfsal gerçekleri gizlemek için elinden geleni ardına koymadı. **«İmtiyazsız, sınıfsız, kaynaşmış bir kitleyiz»** burjuva demogojisi ta ulusal kurtuluş savaşında işlenmeye başlanmıştır.

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞINDA OYNADIĞI ROL

Türkiye işçi sınıfı, emperyalist salgıncılara karşı ilk direniş bayrağını fabrikalarda yükseltti. Emperyalist kumpanyalara ait işyerlerinde, Reji Tütün İşleme Fabrikasında, demiryollarında, limanlarda, tersanede grevler, gösteriler birbiri ardına patladı. İşçi sınıfının işgalcilere karşı savaşımı sadece grevlerle de sınırlı kalmıyordu. Komünist işçi grupları memlekete dalan emperyalistlere karşı savaş boylarında, halk çeteleri ile ulusal kurtuluş savaşına katıldılar. Emperyalizme karşı halkımızı savaşın içinde örgütlediler. Ulusal kurtuluş savaşına katılma, işçi sınıfının emekçileri, halkı örgütlemesine ve aynı zamanda kendisinin de örgütlenmesine yardım etti.

İşçiler, işgal altındaki İstanbul'dan fabrikalardaki tezgâhları söküp Ankara'ya taşıdılar. Cepheye silah yetiştirdiler. Ankara'da İmalat-ı Harbiye Fabrikası'nı işçiler kurdular. İşin örgütlenmesine komünistler önayak oldular. Militan işçiler çapına uymayan obüsleri, tapasını çıkarmadan torna tezgâhlarında işlediler. Kahramanlığın en büyüğünü verdiler.

Bunları bilmeyen yok. Komünistlerin sosyalistlerin, ulusal kurtuluş savaşındaki yiğitliğini, ateş boylarındaki savaşkanlığını, zamanın Batı Cephesi Komutanı Ali Fuat Cebesoy bile anılarında anlatmadan geçememiştir.

10 Eylül 1920'de Bakü'da toplanan **«TKP Birinci Kongresi aynı zamanda, ulusal kurtuluş savaşına ve sömürge sorunlarına ışık tutmuş, devrimci çözüm yollarını göstermiştir. Türkiye Komünist Partisi, emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı, ulus düşmanlarına karşı, devrimci, geniş bir halk hareketi yürütmek için işçileri, köylüleri, yurtseverleri, ilerici aydınları, subayları tek cephede birleşmeye çalışmıştır.»** (Ölümsüz Savaşçı - M. Suphi, Sy. 58, Ürün Yayınları) Kongre, Türkiye'ye dalan emperyalist kuvvetlere karşı yürütülen silahlı savaşı emekçilerin, bütün halkın en canlı davası, bir ölüm - kalım sorunu olarak ele aldı. Bu savaşı, emperyalizme, sömürgecilik sistemine karşı yürütülen bir halk savaşına çevirmek kararını verdi.

ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞINDA KÖYLÜLÜĞÜN DURUMU

Ulusal kurtuluş savaşının maddi yükünü ve insan gücünün ağırlığını köylüler taşıyordu. Osmanlı imparatorluğunun baskı ve zulmüne, tüccarların, tefecilerin ağır sömürüsüne karşı isyan eden köylüler savaşın önemli bir kesimini oluşturuyordu. Osmanlı İmparatorluğunun yayılmacı, fetihçi emelleri için Yemenlere, Kırımlara, Kafkasyalara, Kuzey Afrikalara gönderilen köylüler, ellerindeki son parça toprakları da, onları savaşa süren Osmanlı beylerinin toprak ağalarının elkoymasıyla kaybediyordu. **«1927 sayımlarına göre, köy nüfusunun %76'sı işe yarar toprakların ancak %7,3'üne sahip olduğunu gösteriyor.»** Köylüler ulusal kurtuluş savaşına, feodal sömürüden kurtulmak, yaşam koşullarını iyileştirmek, toprak sahibi olmak için özveriyle katıldılar. Ancak, ulusal kurtuluş savaşının yönetici gücü işçi sınıfı olmadığı için bu istemlerinin gerçekleşme olanağı yoktu. Çünkü, Türkiye işçi sınıfı, ulusal kurtuluş savaşı yıllarında nicel ve nitel olarak gelişmemişti. Toplam işçi sayısı 120 bin civarındaydı. Üstelik işçi sınıfı bölünmüştü: İstanbul, İzmir gibi yoğun işçi yatakları işgalcilerin elindeydi. Bu durum, böylesi bir olgu, kurtuluş savaşında proleteryanın hegemonya sağlamasına, bu savaşın demokratik devrime yükselmesine engel olan nedenlerden birivdi.

KURTULUŞ SAVAŞINA ÖNCÜLÜK EDEN ULUSAL BURJUVAZİ, İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİ, HALK GÜÇLERİNİ ARKADAN VURDU.

Ulusal burjuvazi, kurtuluş savaşının en çetin, en dar zamanında devrimci güçleri arkadan vurdu. Ulusal kurtuluşun toplumsal kurtuluşla tamamlanmasını önlemek, demokratik devrime yükselmesini engellemek için saldırının sivri ucunu, Türkiye işçi sınıfına, TKP'ye, halk çetelerinin de içinde yeraldığı Yeşilordu'ya yöneltti. Çerkez Ethem kuvvetleri; iki ateş arasında, kana boğuldu... Türkiye Komünist Partisi kapatıldı. Üyeleri, yöneticileri tutuklandı. İçlerinde Mustafa Suphi ve Ethem Nejat'ın da bulunduğu TKP MK üyeleri, 15'ler, Karadeniz'de alçakça katledildi. Bütün bunlar, burjuvazinin kanlı planının birer parçalarıydı. Burjuvazi bu kanlı planı başarıyla uyguladı. Bu eylemleriyle erkini sağlamlaştırdı.

ÇARPITTIĞI GERÇEKLER

POLİTİK BAĞIMSIZLIĞIN KAZANILMASI VE İZMİR İKTİSAT KONGRESİ: ULUSAL BURJUVAZİNİN EKONOMİ - POLİTİKASININ TEMELİ

Emperyalistler kovulduktan sonra ulusal burjuvazi, burjuva cumhuriyetini ilan etti. Bir dizi reformlara girişti. Ulusal burjuvazi, işçilere, köylülere hiç bir şey vermediği halde **«Halkçılık»** tan başka söz etmiyordu. Daha 1921 yılında Birinci Meclis'te yayınladığı **«Halkçılık Programı»**nda şunları ileri sürüyordu: **«Türkiye halkı, emperyalizmin ve kapitalizmin boyunduruğundan kurtarılacak... halkın ötedenberi karşı karşıya bulunduğu sefalet nedenlerini yeni vasıtalar ve teşkilat ile ortadan kaldırarak yerine refah ve saadet getirilecektir...»** Ulusal burjuvazi bol keseden atıyordu. Peki ama bütün bunları kim, nasıl yapacaktı? Mecliste işçi ve köylü temsilcileri dişe dokunur bir güce sahip değillerdi. Milletvekilleri arasında burjuvalar, toprak ağaları, tüccarlar, zengin köylüler, din adamları, şeyhler, subaylar, yüksek dereceli memurlar ve aydınlar bulunuyordu. Burjuvazi emekçi halkı devlet yönetimine yanaştırmıyordu. İşçilerin, köylülerin haklarını, çıkarlarını böylesi bir meclis ne ölçüde savunabilirdi?

Ulusal kurtuluş savaşında emperyalizme karşı yalnız kendi sınıfsal çıkarları açısından savaşan ulusal burjuvazi için bu savaş, halkın yıllarca kan dökmesi ile kazanıldıktan sonra bazı yabancı şirketlerin devletleştirilmesi ile sona erdi. Burjuvazi bunu bile tam anlamıyla yapamadı. Cumhuriyetin ilanından sonra **«1924 yılında 7'si demiryolu, 23'ü banka, 35'i ticaret, 12'si sanayi ve maden şirketi olmak üzere 94 yabancı şirket buunuyordu.»** (Ekim Devrimi sonrası Türkiye Tarihi, Sy. 104).

17 Şubat 1923'te toplanan İzmir İktisat Kongresi'nden sonra burjuvazi resmen kapitalist yola girdiğini ilan etti. Ulusal burjuvazinin yönelimlerini belirleyen İzmir İktisat Kongresi, iktidarın temel ekonomi politikası oldu. Burjuvazinin gelişmesinin önündeki engelleri temizlemek için bir dizi önlem aldı. Çünkü, cumhuriyetin kurulduğu ilk yılarda sanayi burjuvazisi çok zayıftı. Burjuva devlet önce İzmir İktisat Kongresi ile liberal bir politika izledi. Ve sanayi burjuvazisinin doğuşu için elverişli koşulları **«dolaylı»** yollardan sağlamayı üstlendi. Devlet, özel sermayenin zarar edeceği sektörlerde ekonomiye doğrudan katıldı. Kongre kararlarında yabancı sermayeyle ilişkilere açık kapı bırakıldı. **«Türkiye'nin ulusal egemenliğinin düşmanı olmayan uluslarla sürekli dost kalınacağı»** açıklanmıştı. (a.g.e. sy. - 121) Türkiye'ye karşı emperyalist emeller beslemeyen yabancı sermayeye kolaylık gösterileceği söyleniyordu. İzmir İktisat Kongresi kararları, ulusal kurtuluş savaşının ilk yıllarında bağımsızlıktan çok ABD mandası, İngiliz koruyuculuğu isteyenlerin kalıntılarının başarısı oldu.

Türkiye işçi sınıfı burjuvazinin bu ihanet politikasına karşı savaşımı elden bırakmadı. Erki ele geçiren burjuvazi bunun için Türkiye işçi sınıfına, onun öncü örgütüne saldırmış, bu sesi kesmek istemiştir. En ağır baskı ve terörün yanında, polis ajanlarını, likidatörleri, bozguncuları, kullanarak işçi sınıfı hareketini etkisiz kılmak istemiş, anti-komünizmin, anti-sovyetizmin her türünü işlemiştir.

ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞIMIZ VE SOVYET YARDIMLARI

Sovyetler Birliği ile Türkiye halkı arasındaki dostluk ve işbirliği, emperyalizme karşı verilen savaşın içinde doğmuş, pekişmiştir. Sovyetler Birliği'nin Türkiye halkına, ulusal kurtuluş savaşına yaptığı yardımlar, o dönemin Hakimiyeti Milliye gazetesinde şöyle dile getirilmiştir: **«Türkiye'nin sayısız düşmanı olduğu bir sırada ulusal savaşımızı haklı bir savaş olarak kabul eden tek ses kuzeyden gelmişti.»** (a.g.e, sy - 155).

Emperyalizm, işbirlikçi tekelci burjuvazi, onun sağ kolu faşistler - gericiler ve **«sol»** kolu maocular bugün ne kadar yaygara koparsalar, kendilerince **«kuzeyden gelen tehlikeler»** yaratsalar boşuna. Halkımız, **«kuzeyden»** sıcak dostluktan başka birşey gelmeyeceğini bilmektedir. 16 Mart 1921'de imzalanan **«Sovyet - Türkiye Anlaşması ile Türkiye'ye 10 milyon altın ruble tutarında karşılıksız mali yardım, silah ve cephane yardımı yanında, Sovyet Hükümeti, 1921 - 1922 yıllarında Türkiye'ye tüfek, makineli tüfek, mermi, top ve başka savaş araçlarıyla külçe altın gönderdi.»** (a.g.e, sy - 67).

Ulusal kurtuluş savaşımızın utkusunu sağlayan bu yardımlar için M. Kemal şunları söylüyordu: **«Yeni Türkiye'nin İngiliz - Fransız ve Yunan müdahalecileri karşısında kazandığı zafer, eğer Rusya'nın desteği olmasaydı ölçülemeyecek kadar büyük kurbanlara mâl olur ya da hiç olmazdı. Rusya Türkiye'ye hem maddi hem de manevi yardımda bulundu. Ve eğer ulusumuz bu yardımı unutursa büyük bir suç işlemiş sayılır.»** (a.g.e, sy - 76).

ULUSAL BAĞIMSIZLIĞIN DÖNÜM NOKTASI, 30 AĞUSTOS'UN 56. YILINDA ANTİ - EMPERYALİST GÖREVLERİMİZ

Anti - Sovyetizm, anti - Komünizm propagandasında, Amerikancı gerici iktidarlar, yurt topraklarını, ulusal kaynaklarımızı, değerlerimizi emperyalistlere peşkeş çekmekte birbirleriyle yarışmışlardır. CHP'nin tek parti iktidarının sona ermesi ile iktidara gelen DP yöneticileri, emperyalizme daha içli-dışlı olmak için Mehmetçikleri Korelere sürdü. NATO üyeliğini garanti altına almak için gencecik fidanları Korelerde kırdırdı. İkili kölelik anlaşmalarıyla topraklarımızın atom harmanları, ile doldurulmasını sağladı. **«Truman Doktrini»**, **«Marshall Yardımı»** ile emperyalizme kölece bağlanıldı. Ulusal bağımsızlık ayaklar altına alındı. Halkımızın kanını, canını vererek kazandığı ulusal bağımsızlık içi kof bir kelime olarak kaldı.

NATO'su, CENTO'su, AET'si, OECD'si, İMF'si, AİD'si, dev tekelleri ile emperyalizm, ülkemize çöreklendi. Emperyalizmin bu örgütleri ülkemizdeki faşist tehlikenin kaynağını oluşturuyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazi, bu güçlere dayanarak faşizm özlemini gerçekleştirmeye çalışıyor.

Buna karşılık işçi sınıfımız, anti - emperyalist devrim hareketinin başını çekiyor. Tüm ulusal demokratik güçlere doğru yolu gösteriyor. Ulusal bağımsızlığımızı kazanmanın, faşist tehlikeyi ortadan kaldırmanın yolunun tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinden geçtiğini vurguluyor. Geniş yığınları bu savaşıma çekiyor. Bundan 56 yıl önce yaptığı ulusal demokratik güçlerin TEK CEPHE'sini ouşturma çağrısını yılmadan, usanmadan yineliyor.

16 Mart 1921'de Moskova'da Türkiye ve SSCB arasında dostluk anlaşması imzalanıyor.

8 Eylül 1978 İzmir - İlerici yurtsever gençler ulusal bağımsızlık yürüyüşünde.

ULUSAL BAĞIMSIZ

**ALAEDDİN TAS
İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ
GENEL SEKRETERİ**

Günümüz gençliği, c o ş k u l. devrimci çalkantılar çağında, kapitalizmin sosyalizm ile dünya çapında çatışma çağında yaşama girmiştir veya giriyor. İki sistemin, iki yaşama biçiminin tarihsel yarışı, sınıf mücadeleleri ve ulusal kurtuluş savaşları gençliği kaçınılmaz olarak en derin sosyal olaylara katılmaya zorlamaktadır. Bu tarihsel yarış gençliğin moral ve ideallerine, eylemlerinin ve araştırmalarının karakterine damgasını vurmaktadır. Bugün gençler çok daha duyarlı olup üzerlerinde güçlü etki yapan çağın büyük siyasal olaylarına, yaşlı kuşaktan çok daha dolaysız tepki gösterebilmektedirler.

Emperyalist politikaya ve gerici eğilimlere karşın gençliğin çoğu kez çağın en ilerici hareketlerinin yanında yer almakta olduğunu görüyoruz.

Ülkemizde de gençlik Ulusal Kurtuluş Savaşından beri anti - emperyalist devrim süreci içerisinde daha nitelikli ve yığınsal olarak yerini almaktadır. İşçi sınıfının, halkımızın; her tür sömürü biçimine, zorbalığa, emperyalizme, yabancı tekellerle işbirliği yapan burjuvaziye, büyük toprak ağalığına, bu gerici çevrelerin erk ve egemenliğine karşı ulusal bağımsızlık, ilerici demokratik bir düzen, barış ve sosyal kurtuluş için yürütegeldiği savaşta örgütlü gençlik her zaman ön safta olmaya ve üzerine düşeni yapmaya çalışmıştır.

Ulusal kurtuluş hareketinin sıcak savaşı döneminde ilerici yurtsever gençler cephenin en ön saflarında, ateş boylarında emperyalist işgalcilere karşı dövüştüler. Ve o dönemden beri de bu savaşımın içinde yerlerini alıyorlar.

56 yıl önce bugünler kurtuluş savaşının ölümsüz kahramanlarının, halkımızın; işçisiyle, köylüsüyle, Türk'ü, Kürd'ü, Arab'ı, Laz'ıyla emperyalist işgalcilere karşı savaştığı, özgürlük ateşiyle yanıp tutuştuğu günlerdi. İşçi sınıfının yiğit öncülerinin başlattığı, ve en ön saflarda yer aldığı, 50 bin gerilla, çete ile savaşta belirleyici rolü oynadığı günlerdi. Ancak kurtuluş savaşı kıran kırana sürerken savaşa katılan güçler arasındaki eğilimler, kimin ne istediği su yüzüne çıkmaya başladı. Bu sertleşen savaşa koşut olarak ulusal burjuvazinin karakteristik yönleri, iki yüzlü politikası, emperyalistlere ve gerici güçlere yaslanma eğilimi kendini gösterdi. Burjuvazi sosyal kurtuluşa dönüşme hızı kazanmaya başlayan bu hareketi arkadan hançerlemekte gecikmedi. İç gericiliğin etkisiyle ihanet politikası uygulandı. Bir yanda işçi sınıfının yiğit öncüleri, Ege sırtlarında ve Karadeniz sularında arkadan hançerlenirken, diğer yanda ulusal kırım; Dersim'de ve daha birçok yerde Kürt emekçilerine acımasızca uygulandı. İlerici yurtsever gençliğin örgütlü hareketini de bu ihanet politikasının zincirine taktılar. Saldırı, terör, kan ve ateş görülmemiş boyutlara ulaştı. Tutuklamalar, askeri mahkemeler, işkenceler birbirini kovaladı. Burada temel amaç, İzmir İktisat Kongresi'nde seçilen kapitalist kalkınma yolunu yerleştirmek ve buna engel olan her hareketi kırmaktı. Kapitalist ilişkiler geliştirildi, emperyalizmin ülkemize yerleşmesine ortam hazırlandı. «Marşal Planı»yla, «Truman Doktrini»yle, Kore savaşına asker göndermekle, NATO'yla, CENTO'yla, ikili kölelik anlaşmalarıyla emperyalizme bağlanıldı. Bağımsızlık ve özgürlük savaşçılarının kanıyla sulanan topraklarımız atom harmanlarıyla donatıldı. Ulusal onurumuzun çiğnendiği ve ayaklar altına alındığı dönem başladı. Artık ABD emperyalist tekellerine danışmadan ne haşhaş ekebiliyor, ne üslere girebiliyor, ne de rafinerilerimizi çalıştırabiliyorduk. Karagün dostumuz, en güç dönemde bile bize yardım elini uzatan yüce Lenin'in ülkesi Sovyetler Birliği'ne ve diğer komşu sosyalist ülkelere karşı izlenen saldırı politikasıyla, soğuk savaş kışkırtıcılığı ve militarizm güçlendirildi. Arap halklarının ulusal kurtuluşu için savaşanların, İncirlik üssünden havalanan Amerikan uçaklarınca arkadan bombalanması, ülkemiz topraklarının kimin hizmetine sunulduğunu gösteriyordu.

Artık yurdumuz ekonomik, politik, askersel, her alanda emperyalizmin kıskacına girmişti. Temel hedef tekellere aşırı kâr sağlamak, diğer taraftan da sınıf savaşını bastırmaktır. Başını işçi sınıfının çektiği toplumsal muhalefet geriletilmeye çalışılırken, kitle kırımları; faşist odaklar, Kontr - gerilla ve karanlık güçlerce rahat uygulanır oldu. Politik erk ve egemenliği elinde tutan tekelci güçlerin ve toprak ağalarının en gerici kesimi, faşist bir diktatora özlemi içinde kıvranmaya, bunun yolunu aramaya başladılar. Ülkemizin ekonomik ve politik kaderi, 56 yıl önce silahla kapıdışarı edilen emperyalistlere yeniden terkedildi.

Kökü böylesine eskiye dayanan ulusal kurtuluş hareketi, ulusal bağımsızlık özlemi ve toplumsal kurtuluş savaşımının kazanımları emperyalistlerin sofrasına havyar gibi sunuldu. Bu dönemde işçi sınıfı hareketi, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşını geniş alanlara ve yığınlara mal etmişti. İşçi sınıfının savaş yolunda yürüyen, ateş

Ulusal Bağımsızlık Haftası Mitingleri

29 AĞUSTOS AFYON : Ağustos'un 15'inden itibaren, Ulusal Bağımsızlık Haftasıyla ilgili mitinglerin başlayacağı yer olan Afyon'da miting çalışmaları yoğun ve aralıksız bir biçimde sürdürüldü. Afyon'da ulusal kurtuluş hareketlerini anlatan bildiriler dağıtıldı, afişlemeler yapıldı. Mitingin yapılacağı 29 Ağustos günü polis şehirlerarası yolları tutarak aramalar yapıp, mitinge gelenleri engellemeye çalıştı. Öğleden sonra ilerici gençler düzenli yürüyüş kolları ile Afyon istasyon meydanına geldi. Hep bir ağızdan haykırılan: **«Ulusal Bağımsızlık İçin İleri, Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi, Haşhaşı Ekeriz, Üsleri Sökeriz»** sloganlarıyla meydanı dolduran yurtseverler; Afyon bölgesinden bir temsilcinin konuşmasını, ardından IGD MYK üyesi Haluk Tan İpekçi'nin Türkiye'deki ulusal kurtuluş hareketinin önemini belirten bir konuşmasını dinlediler. Daha sonra yürüyüş kolu istasyon caddesini takip ederek, Buğday Pazarı meydanına geldi.

31 AĞUSTOS UŞAK : Uşak'ta da Afyon'da olduğu gibi miting öncesi çalışmaları günlerce evvelinden başladı ve miting gününe dek yoğun bir şekilde sürdürüldü. Uşak'ta; Küçük burjuva devrimcilerinin; bizden izin almadan bu mitingi yapamazsınız demelerine; Maocuların; haftayla ilgili afişleri yırtarak, halkı Ulusal Bağımsızlık Yürüyüşüne katılmamaya çağıran yazılar yazmalarına; Polislerin, çevre illerden gelen İGD'lileri kimlikleriniz yok diye geri çevirmesine karşın Uşak İstasyon caddesinden başlayan miting Dörtyol'da yapılan konuşma ve and içme töreninden sonra düzenli bir şekilde dağıldı. Uşak halkı mitingi tüm Uşak sokaklarını doldurarak ilgiyle izledi.

4 EYLÜL SALİHLİ : Salihli'de ise diğer miting yapılan şehirlerdeki çalışmalara ek olarak köylere kadar ulaşan kahve toplantıları yapıldı. Faşistlerin ve maocuların engellemelerine karşı tüm Salihli, Ulusal Bağımsızlık Savaşı'nı anlatan afişlerle donatıldı. Bütün bu hazırlık çalışmalarından, mitingin yığınsallığından korkan gerici egemen çevreler mitingin yğısallığını engellemek için şehir içinde yürüyüşe izin vermediler. 4 Eylül günü saat 14'te Belediye Parkı'nda toplanan kalabalık bir kitle: **«Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi, Üsler Sökülsün Topraklar Köylüye Dağıtılsın, Ulusal Demokratik Cephe İçin İleri»** sloganlarını haykırdılar hep bir ağızdan. Mitingin görkeminden yığınsallığından korkan polis, mitinge katılmak isteyen yüzlerce Salihli'liyi coplayarak, dağıttı. Polisin bu tutumu protesto edildi. Mitingde konuşan İGD Salihli Şube Başkanı; Salihli'nin ulusal kurtuluş savaşımındaki yerini ve İGD'nin ulusal bağımsızlığımıza tam bir kararlılıkla sahip çıkmasının önemli bir adım olduğunu vurguladı. Haluk Tan İpekçi ise konuşmasında ulusal kurtuluş hareketlerinin genel bir değerlendirmesini yaptı.

29 Agustos Afyon mitingi

6 EYLÜL TURGUTLU : Miting öncesi çalışmalar diğer şehirlerde olduğu gibi Turgutlu'da da aynı hareketlilik ve yoğunluk içinde geçti. Özel olarak da Turgutlu'daki Kürt emekçilerinin yoğun olduğu işçi mahallelerinde yoğun bir örgütlenme çalışması başladı. Ve Kürt emekçilerinin mitinge yığınsal bir biçimde katılmaları sağlandı. Örgütleme çalışmalarında, kahve toplantılarında ulusal kurtuluş hareketlerinin önemi ve Ulusal Bağımsızlık Haftasının önemi anlatıldı. 6 Eylül günü yürüyüş korteji Karpuzkaldıran meydanından hareket ederek istasyon caddesinden dolaşıp tekrar Karpuzkaldıran meydanına geldi.

Yürüyüş sırasında **«Bağımsız Türkiye, Dün Kuvay-i Milliye, Bugün UDC, NATO emperyalizmin saldırgan gücüdür»** sloganları hep bir ağızdan haykırıldı. Karpuzkaldıran meydanında bir konuşma yapan İGD Turgutlu Şube başkanı: **«Dedelerimiz emperyalistleri elde silah kovdular. Turgutlu ulusal kurtuluş savaşımızın bir basamağı, sömürgeci, işgalci orduların belinin kırıldığı bir yerdir. Bugün de onların direncini ilerici gençlik olarak savaşımımızla, eylemlerimizle yaşatıyoruz»** demiştir.

LIK HAFTASI VE GENÇLİK

boylarında çala çakmak dövüşen gençliğin devrimci geleneğini daha da bilemek ve genç kuşakları daha çok bağımsızlık savaşının ateş çemberine çekmek için «Ulusal Bağımsızlık Haftası»nı ilân ettik. Geçmiş hareketin devrimci geleneğini yaşatanlar; Affan Hikmetler, Tütüncü Abbaslar, Turan Emeksizler, Vedat Demircioğulları, Harunlar ve daha nice yurtsever gençler, bu savaşımın bayrağını yüksekte tuttular. NATO'lara, 6. Filo'lara, emperyalist tekellere karşı yiğitçe mücadele ettiler. Biz, bu bayrağı daha da yükseltmek ve burjuvazinin ihanet politikasına karşı gençlik olarak üzerimize düşen görevleri yerine getirmek için bu haftayı ilân ettik.

Ulusal bağımsızlığın ateşli savunucusu olduğumuz için ve bu uğurda canını başını koyan nice yurtseverin, sosyalistin anılarını yaşatmak için bu haftayı kutladık.

Gençliğin anti - emperyalist, anti - faşist eylem birliği için bu haftayı kutladık.

İlerici örgütlere yönelen anti - demokratik uygulamalara son vermek için bu haftayı kutladık.

NATO'dan, CENTO'dan çıkılması, ikili kölelik antlaşma zincirinin kırılması, bölge barışını tehdit eden atom harmanları ve saldırı üslerinin sökülüp atılması için; İMF'ye, Dünya Bankası'na, Nötronlara ve tekellere karşı savaş ruhu, kararlılığı ve inancıyla bu haftayı kutladık.

141 - 142 ve diğer anti - demokratik, faşist yasaların kaldırılması, özgürlüklerin kazanılması için bu haftayı kutladık.

30 Ağustos - 9 Eylül tarihleri arasında örgütlediğimiz Ulusal Bağımsızlık Haftası şu noktalarda önemli kazanımlar sağlamıştır :

● Gençliğin aktivitesini arttırmada ve bilemede önemli bir eylem alanıydı.

● Sempatizan unsurları toplumsal harekete çekmede ve onlara perspektif açmada önemli bir işlevi oldu.

● Yeni yeni örgütlenme alanları açtığı gibi şimdiye değin uzanılamayan nice alanlara bu pratik eylemlerle varıldı,

● Gençliğin anti - emperyalist anti - faşist eylem birliği savaşımında önemli bir politik kazanım sağlandı,

● Bu tür yığınsal eylemler burjuvazinin, gerici - faşist güçlerin, maocuların ve küçük burjuva devrimcilerinin nasıl geriletilebileceğini kanıtladı.

● Örgütümüze, böylesine yoğun eylem haftasının nasıl örgütlenip başarılabileceği konusunda önemli deneyimler sağladı,

● Bu hafta sözümona demokrat (!) basının ambargosuna rağmen her alanda yankılandı.

Bu haftanın örgütlenmesi kuşkusuz çok güç oldu. Ama kararlı, inançlı ve savaşkan üyelerimiz gecelerini gündüzlerine katarak, en fedakâr çalışmayı sergilediler. Bu hafta böyle başarıldı ve gençliğin hareketine yeni bir çalışma perspektifi kazandırıldı. Her türlü engellemelere ve saldırılara rağmen Türkiye çapında bu eylem haftası ile ilgili yarım milyon bildiri, afiş, el ilanı dağıtıldı. Yazılama, kahve ve mahalle toplantıları, gazete satışları, seminerler, tartışmalar ardısıra örgütlendi. Pazar yerlerinde, trende, vapurda, sinemada konuşmalar yapıldı. Bütün bu propagandif çalışmalarda 400'ü aşkın üyemiz gözaltına alındı, 20'ye yakın üyemiz faşist saldırılarda yaralandı, bir şubemiz kapatıldı, militan bir üyemiz hâlâ bitkisel yaşamda.

Bir konuya deginmeden geçemeyeceğiz. Gençlik, 1920'lerden beri ulusal bağımsızlık uğruna nice şehitler verdi ve bu mücadeleyi kanıyla suladı. Onur kaynağı saydığımız geçmiş harekete olan inancımızı, kararlı bir savaşa nasıl atıldığımızı, yaşadığımız örneklerle açıklamak mümkündür.

Bu eylem haftası için maddi olanaklar sıfırdı. Üyelerimiz bağışla, hatta bazı eşyalarını satarak kampanyalarına, cep harçlıklarıyla destek oldular. En önemlisi de kan bağışı yaparak bu kampanyaya katılan militan üyelerimize sonsuz saygı duyuyoruz. İşte böylesine bir bütün içinde haftayı değerlendirmek mümkündür.

Bazı gruplar bu haftayı karalamak için yarış ediyorlar. Boşuna uğraşmasınlar. Burjuvazi, haftayı basına yansımasın, kamuoyu oluşturmasın diye çok çırpındı. Ama biz eylemlerimizle, gür sesimizle dosta düşmana duyurduk. Sözde birtakım keskin devrimcilerin (!) böylesine onurlu bir eylemi engellemeye kalkışmaları düşündürücüdür. Faşistlerin cirit attığı alanda sözümona keskin devrimciler (!) pasifize olurken, İGD yığınsal eylemler koydu. İkinci mitingimizi engellemek isteyenler ise yalnız seyretmek zorunda kaldılar.

Bu haftanın noktalandığı İzmir mitingine değinmekte yarar var. Yoğun baskı ve engellemelere, bayram tatilinin olumsuz etkisine, okulların kapalı oluşuna ve işgünü olmasına rağmen 10 binler yürüdü İzmir'de. Afyon'da yakılan özgürlük meşalesinin alevleri 10 binlerin inanç ve azim dolu haykırışları içinde, miting alanına kadar 10 binlerce emekçinin desteğini alarak yükseltildi. «Ulusal Bağımsızlık İçin İleri!» belgisi o gün yığınları kucakladı İzmir'de. Bu miting, Ulusal Bağımsızlık Haftası'nın önemini ve ilerici yurtsever gençliğin haklı çıkışını kanıtladı.

Fakat biz bütün başarılarımıza ve örgütlü gücümüze rağmen daha çok çalışmak gerektiğine inanıyoruz. Bu hafta bize hem deneyim hem de atılım sağladı.

Selam olsun ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketinde işçi sınıfının savaş yolunda yürüyen ilerici yurtsever gençlere!..

Ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşımını yükseltmek için ileri!..

31 Ağustos Uşak mitingi

4 Eylül Salihli mitingi

6 Eylül Turgutlu mitingi

7 EYLÜL MANİSA : Ulusal bağımsızlık haftası mitinglerinin diğer şehirlerdeki ön çalışmaları Manisa'da da yoğun bir şekilde sürdü. Şehir içinde arabalarla miting için anons ve propaganda yapıldı. Afyon'dan başlayan **«Ulusal Bağımsızlık İçin İleri Mitingleri»**nin kitleselliği ve önemi, İzmir'e yaklaştıkça daha da çok arttı. 7 Eylül günü Manisa halkı mitingin yapılacağı caddelere akın etti. Yürüyüş Manisa şehir merkezinden başladı. Kortej ulusal bağımsızlığımızı dile getiren sloganlarla disiplinli bir şekilde Pazar içinden geçerek Belediye Meydanında toplandı. Alanda bir konuşma yapan İGD Manisa Şube Başkanı Levent Erkut özetle şunları söyledi: **«Bundan 56 yıl önce Kuvayi Milliye'de birleşerek verdiğimiz savaşı bugün işçi sınıfımızın öncülüğünde Ulusal Demokratik Cephe'de birleşerek verelim. Biz ilerici gençler and içeriz ki: Bu şanlı geleneği sürdüreceğiz. 30 Ağustos'lara, 9 Eylül'lere sahip çıkacağız. Buna kimse engel olamayacaktır. Kuvayı Milliye ruhunu yaşatacağız.»**

8 EYLÜL İZMİR : Ulusal Bağımsızlık Haftası'nın 8 Eylül İzmir mitingi hazırlıkları tüm İzmir Şubelerinde bir ay evvel başladı. 8 Eylül'e gelene kadar bütün şubelerde yığınsal genel üye toplantıları, her bölgede afişleme, bildiri dağıtımı çalışmaları ve ayrıca 27 Ağustos'ta da haftayla ilgili olarak 600 kişilik bir propaganda gezisi düzenlendi. 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde İzmir'de yapılan barış şenliklerinde: Ulusal kurtuluş savaşlarıyla barış savaşımının ayrılmaz bir bütün olduğu vurgulandı. Ulusal Bağımsızlık haftasıyla ilgili olarak ortak bir platform oluşturan 34 demokratik kuruluş 7 Eylül'de Hasan Tahsin anıtı önünde bir basın toplantısı düzenleyerek Hasan Tahsin'i andılar. İGD İzmir'de haftayla ilgili olarak 50 bin bildiri, 100 bin el ilanı dağıtıp 30 bin afiş astı. Bu afişlemeler sırasında toplam 300'e yakın İGD üyesi genç gözaltına alındı. İlerici gençler 8 Eylül günü Basmane'de yığınsal kortejler oluşturmaya başladı. Yurtsever İzmir halkı yağmura rağmen yürüyüş kollarının geçeceği caddeleri tıklım tıklım doldurdu. İzmir halkı bugüne kadar İzmir'de yapılan mitinglerin en disiplinlisini izledi. İzmir halkı miting boyunca ulusal kurtuluş savaşımızı en özlü bir içerikle yansıtan gösteriler seyretti. Yürüyüş korteji Basmane'den hareket ederek Fevzipaşa bulvarından, Alsancak'tan geçerek Atatürk meydanında toplandı.

7 Eylül Manisa mitingi

8 Eylül İzmir mitingi

ŞAH, EMPERYALİSTLER, MAOCULAR

HANGİ OYUNU OYNUYORLAR?

Hükümet aktarmaları, provokasyonlar, baskı ve terörün şiddetlenmesi, halkın etkin kitlesel çıkışları ile dünya kamuoyunun iki gözü, iki kulağı İran'a çevrildi. 25 yıllık yönetim döneminde kanlı terör dalgaları estirerek, ilericileri zindanlarda işkenceyle katlederek, Şah'ın **«gözü ve kulağı»**, **«demir pençesi»** olarak adlandırılan SAVAK'ın provokasyonları ve ordunun halk üzerine sürülmesiyle erkte kalan Şah monarşisi bugün her zamankinden daha çok sonuna yaklaşıyor.

Bugün İran'da yüzbinlerce kişinin ülkenin çeşitli kentlerinde yürüdükleri, Şah'ı ve yeni hükümeti protesto ettikleri, bu eylemlerde onlarca, yüzlerce kişinin öldürüldüğü haberleri geliyor. Tekelci basının sayfalarında geniş olarak yer alan çapraşık haberler veya yorumlarla İran'da oynanmakta olan senaryonun içyüzüne perde çekiliyor.

OYNANAN SENARYO: YIKILMAYI ÖNLEME

Son yıllarda ve aylarda demokratik ve ilerici güçlerin eylemleri ve gösterileri., işçi sınıfının grevleri doğrudan iktidara, Şah monarşisinin yıkılmasına yöneldi. Şah ve tayfası despotluklarına yönelen bu tehlikeyi bir yandan klasik baskı araçlarıyla —polis, askeri mahkemeler, tutuklamalar, işkenceler vb.— önlemeye çalışırken, ülkede **«demokratikleştirme»** demagojisini de politikaları haline getirdiler. Ne var ki, her ikisi de İran halkının haklı mücadelesini durdurmaya yetmedi. Şah için, jandarması olduğu ABD emperyalizmi için tehlike çanları daha güçlü çalmaya başladı.

Böyle bir anda, kimlerin provoke ettikleri gün gibi açık olan ve 700'den fazla insanın yanarak öldüğü Abadan'daki Reks Sineması yangını patladı. Ardından hükümet düştü. Kurulan yeni hükümet sözümona bir karakolun bombalanması gerekçesiyle her türlü gösteri ve yürüyüşü yasakladı. Sıkıyönetim ilân etmediği şehir kalmadı. Tüm bunların rastlantısal olması düşünülebilir mi? Hayır, son provokasyonlar ve katliamlar, Pinoşe Cuntasını dostu ilân eden, Batı Avrupa ülkelerini Şili tipi bir Cunta getirmede pasifliklerinden ötürü suçlayan Şahın despotluğunu korumak için herşeyi yapacağına tanıklık etmiştir. Şah eskiden Hitler'in söylediğini üstüne basa basa bugün İran için söylemektedir: **«Ülkemizi teslim olmuş —beynelmilel gericiliğe ve komünizme— görmektense yıkılmış görmeyi yeğleriz!»** İşte, emperyalizmin, Şahın, CİA ve SAVAK'ın oynadığı oyunun içyüzü budur. Şah rejimini yıkılmaktan kurtarmak için her yolu denemek kamuoyunda edinilen izlenim de bu yöndedir. Geniş kitlesel katliamlara ve tutuklamalara gidileceği yaygın kanı olmuştur.

TUDEH, İŞÇİ SINIFI VE KİTLESEL ÇIKIŞLAR

İran Yurtseverleri üzerine sürülen ordu.

Getirilen sıkıyönetimle, tutuklamalarla birlikte faşist demogojide bir azalma gözükmemektedir. Yeni hükümet, kuruldaktan hemen sonra ülkede politik partilerin yasallaştırılacağı, sansürün kaldırılacağı konusunda görüşünü belirtmesine karşın, bunun İran için sözkonusu bile olamıyacağı açıktı. Kendilerini yasal ilan eden partiler ise ülkenin politik, toplumsal yaşamında önemli hiçbir etkinliği bulunmayan küçük partilerdir. Kaldı ki, küçük veya önemsiz de olsa bunlara bile yasal çalışma hakkının tanınmayacağı son gelen haberler arasındadır. Ülkenin en önemli partisi ve Birleşik Cephenin öncüsü Iran Halk Partisi'nin (TUDEH) sözü bile edilmemektedir burjuvazinin haber bültenlerinde.

Bilindiği gibi İran Halk Partisi 1941 yılında İran Komünist Partisi'nin izleyicisi olarak kurulmuştur. Yaşamının yalnızca yedi yılını yasal olarak sürdüren Parti, kitlelerin soylu ideallerine bağlı kalmış, ülkenin tüm demokratik, ilerici güçlerini en ivedi görevi başarmada, —Şah monarşisinin yıkılmasında— Birleşik Cephede birleşmeye çağırmıştı. Parti Merkez Komitesinin 1976 Nisan'ında yaptığı bir çağrıda şöyle denmektedir: **«İran Halk Partisi Merkez Komitesi, politik ve ideolojik görüşlerine bakmaksızın, ülkenin muhalif güçlerini Şah rejimine karşı bir birleşik cephe oluşturmaya çağırır.»**

Son kitlesel çıkışların ülke çapında boyutlara ulaşması ve geniş katmanları kucaklaması, bir bakıma, İran Halk Partisi'nin bağlaşıklık politikasının, tüm demokratik güçleri birleştirme politikasının büyük başarısıdır. İran Halk Partisi hiçbir zaman ilerici dinsel hareketleri karşısına almamış, tam tersine, onlara Şah monarşisinin yıkılmasında büyük bir değer vermiştir. Böylece dinsel hareketlerin saygınlığını ve güvenini kazanmıştır. Bugün İran'ın geleceğinden sözeden ilerici dinsel liderler bunun, Suudi Arabistan, veya Mısır'dakine benzemiyecek bir sistem olduğunu vurguluyorlar.

BATAĞA SAPLANAN ŞAHI KİMLER KURTARMAYA ÇABALIYOR?

İran halkının haklı savaşımına tüm dünyada dayanışma sesleri yükselirken, ABD emperyalizmi Başkan Carter'in ağzıyla İran halkına yöneltilen katliamlardan ve sıkıyönetimden hoşnutluğunu dile getirdi ve Şahı destekleyeceğini ilân etti. Ama dünyada emperyalistlerden de önce davranan gerici güçler vardı.

Faşist ve gerici güçleri desteklemede, emperyalizmle birleşen Pekin yöneticilerinin başı Hua Kuo Feng, İran'ı ziyaret ederek Şaha dostluğunu ve desteğini açıkladı. İran halkının haklı savaşımına düşmanlık, bundan daha güzel sergilenemezdi doğrusu.

Bugün onların ülkemizdeki uzantıları Kontr-Gerilla ve CİA işbirlikçileri Perinçekçiler bu dostluğu gözden kaçırmaya çalışıyorlar. **«İran Şahı bütün dünyada yalnız kaldı.»** (Aydınlık - 12 Eylül 1978) diyorlar. **«Batağa saplanan Şaha Carter elini uzatıyor»** diyerek Hua Kuo Feng'in Şah ile bölgede halkların barış, ulusal bağımsızlık ve toplumsal ilerleme savaşımlarını ve özel olarak İran'da ilerici ve demokratik güçlerin yükselen muhalefetlerini ezmek için, ortak karara vardıklarını gizlemek istiyorlar. Bu gerçekler, maocuların yalanlarıyla, akı kara, karayı ak göstermeleriyle gizlenemez. İran halkı Şah monarşisini yıkmak için emperyalizmin yanısıra maoculuğun da üstesinden gelinmesi zorunluluğunu daha çok kavrıyor.

İRAN HALKI VE GENÇLİĞİ İLE DAYANIŞMAMIZ GÜNCELDİR

Türkiye gençliği İran halkı ve gençliği ile tarihsel dayanışma görevini yerine getirecektir. Gerek uluslararası gençlik ve öğrenci hareketinin bir parçası olarak DDGF ve UÖB'nin İran halkı, gençliği ve öğrencileri ile dayanışma kararlarının yaşama geçirilmesi ve gerekse İGD 1. Büyük Kongresi'nde karar altına alınan «İran halkı ve gençliğiyle dayanışma», eylemlerimizin yükselmesini zorunlu kılmaktadır.

dünya yaprağı

11 Eylül 1973 — Şili'de faşist darbe — Şili Halkıyla Uluslararası Dayanışma Günü.

12 Eylül 1879 — İrena Joliot Curie doğdu.

13 Eylül 1974 — Etyopya'da mutlakiyet yıkıldı.

15 Eylül 1821 — Kosta Rika, Guatemala, Salvador, Nikaragua ve Honduras bağımsızlığa kavuştu.

15 Eylül 1946 — Bulgaristan'da Halk Cumhuriyeti kuruldu.

19 Eylül 1959 — **SSCB HÜKÜMETİ «GENEL VE TAM SİLAHSIZLANMA BİLDİRİSİ YAYINLADI**

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği Hükümeti 19 Eylül 1959'da toplanan Birleşmiş Milletler Örgütü Genel Kurulu'nun 14. birleşimine sunduğu «Genel ve Tam Silahsızlanma Bildirisi» tüm dünyada silahlanmaya karşı önemli bir hareketliliği başlatmıştır. Ayrıca Birleşmiş Milletler Genel Kurulu SSCB Hükümeti'nin bildirisi doğrultusundaki kararı kabul ederek bir silahsızlanma komisyonu oluşturmuştur.

21 Eylül 1933 — Dimitrov ve yoldaşlarının Leipzig duruşması başladı.

21 Eylül 1964 — Malta'nın bağımsızlığı.

22 Eylül 1960 — Mali'nin bağımsızlığı.

23 Eylül — **PORTO RİKO HALKI VE ÖĞRENCİLERİYLE ULUSLARARASI DAYANIŞMA GÜNÜ**

Bugün «Karaibler'in Cebelitarık'ı» olarak adlandırılan Porto Riko ABD emperyalizminin en çok sömürdüğü ülkelerden biridir. 5 milyon Porto Rikolu ABD'de büyük bir ulusal baskı altında yaşamaktadır. 1895 — 1898 yıllarında ABD emperyalizmi tarafından sömürgeleştirilen Porto Riko halkı bugün, bağımsızlık için savaşıyor. Porto Riko halkının bağımsızlık özlemi, gençlik ve öğrenci örgütlerinin adına yansımış. Gençlik örgütlerinin adları «Porto Riko'nun bağımsızlığı için» ile başlar.

23 Eylül 1923 — Bulgaristan'da ilk anti-faşist ayaklanma.

23 Eylül 1973 — **PABLO NERUDA ÖLDÜ**

24 Eylül 1973 — Gine-Bissau'nun bağımsızlığı.

DBK BALKANLAR VE ORTADOĞU SEKRETERİ EVGENIA KIRANOVA :

GENÇLİK BARIŞ SAVAŞIMININ ETKİN BİR GÜCÜDÜR

Balkanlar'da ve Orta Doğu'da Barış ve Dostluk için Ekonomik Teknik, Kültürel İşbirliği Konferansı'nın 1 - 3 Eylül tarihlerinde yapılan hazırlık toplantısına Dünya Barış Konseyi'ni temsilen katılmak için ülkemize gelen DBK Balkanlar ve Orta Doğu Bölge Sekreteri Evgenia Kıranova ile gazetemizin yaptığı röportajı özetleyerek veriyoruz.

İYG ● Dünya Barış Konseyi nin silahlanma yarışının durdurulması yolunda giriştiği etkin çabaları üzerine okurlarımıza bilgi verebilir misiniz?

Evenia Kıranova ● Silahlanma yarışına karşı yığınları harekete geçirme ve Nötron bombasına karşı eylemler, DBK'nin dünya çapındaki hareketinin ana merkezini oluşturmaktadır. Konsey Yeni Stockholm Çağrısı için 500 milyon ve Nötron bombasının üretiminin yasaklanması için 200 milyon imza toplamıştır. Silahlanma yarışına karşı dünyanın bu kadar çok insanının istemini dile getiren bu 700 milyon imza, DBK tarafından 23 Mayıs - 28 Haziran 1978 tarihleri arasında New York'ta yapılan BM Genel Kurulu Silahsızlanma Özel Oturumu'na sunulmuştur.

Silahsızlanma için açılan geniş kampanyanın yanısıra, DBK; ulusal bağımsızlık savaşımı veren, emperyalist saldırılardan, yeni - sömürgecilik ve faşizmden acı çeken halklarla dayanışma kampanyaları örgütlüyor.

Bu yıl Nisan ayında Helsinki'de yapılan DBK Bürosu olağanüstü toplantısı, FKÖ tarafından yönetilen Filistin halkıyla, Lübnan ilerici güçleriyle ve Güney Afrika kurtuluş hareketiyle **— Güney Afrika'da ANC, Zimbabve'de Yurtsever Cephe ve Namibya'da SWAPO —** ile dayanışma eylemleri hazırlamayı görüştü.

Diğer bir çalışmamız insan akları üzerindedir. DBK'nin insan haklarıyla ilgili özel bir komisyonu var. Bunun son oturumu geçtiğimiz aylarda Kosta Rika'da yapıldı ve Nikaragua, Guatemala gibi bazı Latin Amerika ülkelerinde insan haklarının çiğnenmesi sorununu görüştü.

Fakat temel olan, tüm bu çalışmaları bütünleştiren, silahsızlanma, silahlanma yarışını ve Nötron bombasının üretimini durdurma, emperyalist güçlerin soğuk savaşı yeniden canlandırma girişimleriyle tehlikeye düşen detantı güçlendirme savaşımıdır.

İYG ● Bildiğiniz gibi Kıbrıs sorunu yakıcı önemini korumaktadır. Dünya Barış Konseyi sorunun çözümünü nasıl görmektedir?

Evgenia Kıranova ● DBK, Kıbrıs'ta süren olağanüstü duruma, bağımsız Kıbrıs Cumhuriyeti'ni yoketmeyi ve bir NATO üssüne dönüştürmeyi amaçlayan emperyalist saldırılara çok büyük önem vermektedir. Kıbrıs'ın bağımsız, bağlantısız bir devlet olması Kıbrıs'ın, Türkiye ve Yunanistan gibi komşu ülkelerin ve bölgede barışın çıkarınadır. Biz, Kıbrıs hükümetinin tam silahsızlanma önerilerini tümüyle destekliyoruz.

Sorunun çözümü; cumhuriyetin bağımsızlığı, toprak bütünlüğü, bağlantısızlık politikası ve göçmenlerin evlerine dönme hakkını içeren BM'nin Kıbrıs kararlarının uygulanmasındadır.

İYG ● Emperyalistler ve Maccu Pekin yönetimi Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'ne karşı provokasyonlarını sürdürüyorlar. DBK bu konu hakkında ne düşünmektedir?

Evgenia Kıranova ● Bu konuda sadece düşünmüyoruz, Vietnam'ın korunmasında yerimizi alıyoruz. DBK, geçmiş yıllarda Vietnam'ın korunması için büyük bir hareket başlattı. Vietnam halkının utkusunu dünya barışsever güçlerinin ABD emperyalizmine karşı en büyük başarılarından biri olarak görüyoruz.

Şimdi de Vietnam'a karşı yeni provokasyonlarla karşı karşıyayız ve bunların Çin liderliği tarafından kışkırtıldığını açıkça söylüyoruz. NATO'nun son Doruk Toplantısı'ndan sonra, NATO başları ve Çin liderliği arasında bir anlaşma olduğunu ve Çin liderliğinin dünyanın bir çok bölgesinde provokatif eylemlerini artırdığını görüyoruz.

Kamboçya'nın provokatif saldırısından hemen sonra, DBK Başkanı Romesh Chandra'nın başkanlığını yaptığı bir delegasyonu Vietnam'a gönderdik. Köyleri ziyaret ettiler, hayatta kalan çok az sayıda insanla görüştüler ve Vietnam Cumhuriyeti'ne karşı yeni suçların işlendiğini, fakat bu durumda bile Vietnam halkının çatışmaları şiddetlendirmek değil, sorunları çözmek istediğini gördüler. Bütün bunlara karşı saldırılar sürüyor. Bu yeni savaşımı desteklemek bizim yükümlülüğümüzdür.

Bu yeni saldırganlığı nasıl açıklıyorsunuz? Bizce bu, Sosyalist Vietnam'ın barışçıl inşasını durdurma, Vietnam'da sosyalizmin inşasına ve onun barışçıl politikasına karşı tavır alma girişimidir. Çin liderliğiyle işbirliği yapan emperyalist güçler Asya'da sosyalist güçlerin sağlamlaşmasına karşıdırlar ve bu yüzden Vietnam'a karşı saldırılar başlamıştır.

Vietnam'ı korumak bizim ödevimizdir. Bildiğiniz gibi, DBK, 2 Eylül'ü Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti ile uluslararası dayanışma günü ilân etti. Bir çok ülkeden binlerce insan protesto telgrafları çekti, gösteriler yaptı ve Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'ne karşı provokasyonun durdurulmasını istedi. Geçmişte olduğumuz gibi bugün de Vietnam'ın yanındayız.

İYG ● İstanbul'da yapılacak konferans hakkında görüşünüz nedir?

Evgenia Kıranova ● İlk önce Türkiye'deki barış hareketinin hızlı gelişiminin altını çizeceğim. Doğal olarak, bu, kesintili değildir. Türkiye'deki demokratik güçler daima barışa, dünya barış hareketine destek vermişlerdir. Türkiye'deki ilerici güçler en başından bu yana barış savaşımını desteklemişlerdir. Bu konuda Nazım Hikmet'in ismini söylemek yeterli olacaktır. Fakat Türkiye'deki hareket, özellikle son birkaç yılda çok hızlı gelişmektedir. Barış savaşımının bu denli hızlı gelişmesini görmek bizleri çok memnun etmektedir. Türkiye Barış Derneği ile ilişkilerimizin yeni olmasına karşın, bir uluslararası konferans örgütlenmesinde başarılı olduk. Dünya Barış Konseyi, bu konferansa büyük önem vermektedir. Buna tüm desteğimizi ve işbirliğimizi vermemiz bundandır.

Daha önce söylediğim gibi emperyalist güçler yumuşama sürecini durdurmaya çalışıyorlar. Siz ise bu konferansta, politik, dini ve diğer farklılıklarına karşın tüm güçleri barış ve yumuşama için birleştirmeye çalışıyorsunuz. Barış olmadan işbirliğinin olması olanaksızdır. Buna karşın, işbirliği de barışı güçlendiriyor. Çünkü insanların birbirlerini tanımasını, çabalarını ve güçlerini dostluk, ilerleme ve karşılıklı anlayış için olumlu bir yolda kullanmalarını sağlıyor. Bu, barışın sağlamlaştırılmasıdır.

Hazırlık toplantımız çok başarılı, yapıcı ve verimli oldu. Ülkemde bir deyim vardır, «günün nasıl olacağını sabahtan anlayabilirsiniz.» Şimdi, sabah çok güzel ve günün daha da güzel olacağına inanıyorum.

İYG ● Gazetemiz aracılığıyla Türkiye gençliğine iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

Evgenia Kıranova ● Herşeyden önce, Türkiye ilerici gençliğine sıcak duygularımızı iletmek istiyorum. Bildiğiniz gibi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımının en ön saflarında yer alan güçlerden biridir gençlik. Ülkenizde de gençliğin barış hareketinin başarıyla oluşmasına, demokrasi ve ilerlemeye, toplumun demokratikleştirilmesine büyük katkısı olmuştur. Gençliğin eylemleri sadece ülkenizde toplumsal ilerleme ve demokrasinin sağlanmasına değil, bölgede barış ve güvenliğe, dünya barışına katkıda bulunmaktadır.

Sizlerin çabalarınızdan çok memnun olduğumuzu ve yeni çabalarınızda başarılar dilediğimizi belirtmek isterim.

BEDİR AYDEMİR
Türkiye Barış Derneği
MYK üyesi.

BARIŞ KONFERANSI VE ONURLU GÖREV

Ülkemizde yapılacak olan **«Ortadoğu ve Balkanlarda Barış ve Dostluk için Ekonomik, Teknolojik, Kültürel İşbirliği Uluslararası Konferansı»** birçok bakımdan önemli. Ayrıca Konferansın Türkiye Barış Derneği ile Dünya Barış Konseyi tarafından birlikte düzenleniyor olması, ülkemiz barış güçlerinin örgütlü birliğinin kısa zamandaki gelişiminin uluslararası demokratik kamuoyunda kazandığı haklı saygınlığı ve güveni çok iyi göstermekte.

Ülkemiz barış ve demokrasi güçleri ilk defa bir uluslararası konferans topluyor ki, bu, başlıbaşına bir kazanım. 1 Eylül 1977 Barış Gecesi'ne gelen yabancı konukların konuşmalarının devrin İçişleri Bakanlığı tarafından yasaklandığı hatırlanırsa, barış ve demokrasi savaşımında alınan yol daha iyi anlaşılır.

Ülkemizde bu konferansın hazırlığı, farklı politik sistemlerden ülkelerin barış içinde yan yana varolması ve ülkeler arasında karşılıklı yarar temeli üzerinde ilişkilerin geliştirilmesi ilkelerine evet diyen tüm kuruluşların katılımlarına açık olarak yürütüldü. Bu nedenle uluslararası barışı ve politik yumuşamayı benimseyen ülkemizdeki tüm örgütlerin görüşlerini yansıtabilecekleri bir barış platformu oluşturuldu. Bu da ülkemizdeki barış savaşımı açısından çok önemli bir adımdır.

Ortadoğu ve Balkan ülkelerinin barış hareketlerinin ve kamuoyu temsilcilerinin konferansı da, **tarihte ilk kez** gerçekleştirilebiliyor. Dolayısıyla ülkemizin barışsever örgütleri böylesine onurlu bir görev üstlenmiş oluyor.

Konferansın içeriğinin gözettiği hedef, barış yanlılarının Avrupa'da barışın objektif koşullarını geliştirmede en önemli etkenlerden biri olan ekonomik, teknolojik ve kültürel işbirliğini geliştirme konusundaki ortak görüşlerini oluşturmak, Helsinki ilkelerini halklara duyurmak, yaygınlaştırmak ve yaymak yolunda bir katkıda bulunmaktır.

Her ülkenin barış örgütü, kendi barış güçlerinin yelpazesini yansıtan delegasyonlar ile konferansa katılacaktır. Konferans çalışmaları komisyonlar, çalışma grupları ve yuvarlak masa toplantıları ile sürdürülecektir. Konferansın nihai gündemi ve kesin tarihi ise yapılacak olan ikinci bir hazırlık toplantısı ile saptanacaktır.

ZONGULDAK'TA BAYATLAMIŞ POLİS OYUNLARI

ZONGULDAK İLERİCİ GENÇLİĞİ HAYKIRDI:
«İGD DÜŞMANLIĞI SÖKMEZ!»

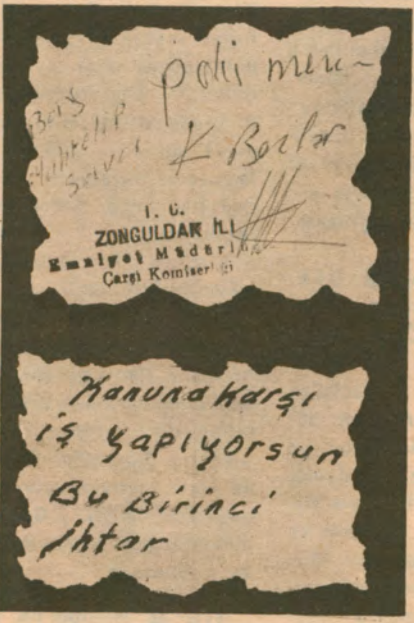
1 *Eylül'de* İGD Gelik ve Ereğli Temsilciliği'nin açılması; şimdiye kadar şubemiz üzerinde oynanmak istenen oyunların, 1C6 gün süreli kapatmaların, kongremiz üzerinde, bültenimiz üzerinde acılan davaların sökmemesi: faşistlerin, maocuların her boydan, her soydan sapık akımların saldırılarının bosa çıkartılması egemen güçleri telaşa boğdu. Bunun üzerine bayatlamış polis oyunlarını sahnelemeye başladılar. Ancak savaşkan ilerici yurtsever gençlerden gereken cevabı aldılar, hem de hiç ummadıkları bir biçimde!

Oyunun birinci perdesinde, 5 Eylül 1978 günü sabaha karşı faşist Ülkücü Gençlik Derneği bombalandı. Oyunun ikinci perdesini oynamaya çalışan polisler suçu (!) İGD'ye yüklediler. 6 Eylül gecesi saat 3 sıralarında şube başkanının, bir yönetim kurulu üyesinin ve İGD üyelerinin evlerini bastılar. Hiç bir suç unsuru bulamamalarına rağmen şube başkanı R. Kır, yönetim kurulu üyesi İ. Kal ve İGD üyesi A. Kır'ı gözaltına aldılar.

Amaçları açıktır: Dev adımlarla ilerleyen, her geçen gün gücüne güç katan İGD hareketini kırmak. Fakat hiç de umdukları gibi olmadı. İGD'nin savaşkan üyeleri başkanlarını, yöneticilerini, arkadaşlarını karakollarda bırakmazlardı! Bırakmadılar da!

7 Eylül sabahı saat 7'den itibaren İGD'liler Soğuksu Karakolu önünde toplandılar. Gerekçesiz olarak gözaltına alınan arkadaşlarının serbest bırakılması için 300'ün üzerinde ilerici yurtsever genç ve halktan kişiler karakolu kuşattılar. **«Faşizme geçit yok! Ev basmalarla, dernek kapatmalarla İGD'nin soylu savaşımını engelleyemezsiniz!»** belgilerini haykırarak, ilerici gençliğin biricik yayın organı **«İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi»**ni satarak, akşama dek karakolun önünde beklediler ve yiğit arkadaşlarını aldılar polisin elinden.

ZONGULDAK'LI İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

I. G. ZONGULDAK İLİ Emniyet Müdürlüğü Çarşı Komiserliği

Kanuna karşı iş yapıyorsun Bu Birinci ihtar

Zonguldak'taki bayatlamış polis oyunlarından biri daha.

İGD EDİRNE ŞUBESİ KAPATILDI

Geçtiğimiz ay içerisinde Edirne'nin Kıyık semtinde gazetemizi —İlerici Yurtsever Gençlik— satan üç İGD üyesinden biri polisler tarafından gözaltına alındı. Gazetenin satışı engellendi.

Bu olaydan bir süre sonra Edirne Valisi şehirdeki tüm demokratik örgütlerle bir toplantı yaparak; demokratik örgütlerin temsilcilerine afiş asıp, bildiri dağıtmamalarını, aksi halde bütün demokratik örgütleri kapatacağını söyledi. Bu sözler demokratik örgütlere uygulanacak baskıların ilk işaretiydi.

Bu toplantıdan bir hafta kadar sonra, İGD Edirne Şubesi bir bildiri hazırlayarak bastı. Şube görevlileri basılan bildirilere izin almak için savcılığa gittiklerinde, savcılıktan, yasalara aykırı olarak, basılan bildirilerin tümünün kendilerine verilmesi gerektiği cevabını aldılar. Ancak İGD Edirne Şubesi yöneticileri, savcılığa yasaların böyle işlemediğini, bildirileri vermeyeceklerini açıkladılar.

Bu olaylardan iki gün sonra ise İGD Edirne Şubesi bildiri olayı bahane edilerek kapatıldı.

Gerici faşist karması MC valilerinin İGD üzerinde yoğunlaştırdıkları anti - demokratik uygulamalar ve baskılar, CHP ağırlıklı iktidar döneminde de hızından bir şey kaybetmedi. İlginç olan bu anti - demokratik uygulamaların, demokratik hak ve özgürlüklerden yana olduğunu ileri süren, bunu programına alan CHP ağırlıklı iktidar döneminde daha da yoğunlaşmasıdır. Hem demokratlıktan söz etmek, hem de bu tür anti - demokratik uygulamalara başvurmak, bunları yapanlara göz yummak sosyal demokrasinin içi kof vaadlerinin en açık bir göstergesidir.

Ancak bütün anti - demokratik uygulamalara ve baskılara karşı tüm Türkiye'de yükselen ilerici gençlik hareketi bu iki yüzlü özgürlük yanlılarını, bu sahte demokratları demaske edecektir.

EDİRNE'Lİ İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

GÜNLEME

3 EYLÜL 1968

- 3 Eylül; demokrasi savaşçısı, gazeteci ve yazar Sabiha Sertel'in ölüm yıldönümüdür. 1895'te Selanikte doğan Sertel, baskılar, tutuklamalar ve hapislerde geçirdiği 32 yıldan sonra 1950'de Türkiye'den ayrılmak zorunda kalmış, 1968 yılının 3 Eylül'ünde Azerbaycan Sovyet Cumhuriyeti'nde yurt özlemini gideremeden ölmüştür.

4 EYLÜL 1919

- Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın öncesinde 4 - 12 Eylül tarihleri arasında Sivas Kongresi toplandı.

10 EYLÜL 1920

- Türkiye Komünist Partisi 1920'de toplanan 1. Kongresi'nden sonra resmen kuruldu. 75 delegenin katıldığı 1. Kongre; Mustafa Suphi'yi Parti Başkanlığına, Ethem Nejat'ı Genel Sekreterliğe getirdi.

18 EYLÜL 1920

- Gerici güçler, işçi sınıfının, ilerici güçlerin savaşımını ezmek, dağıtmak için İstiklâl Mahkemelerini kurdu. 1921 yılında bu mahkemelerde TKP yöneticileri ve sendika ileri gelenleri yargılanarak toplam 115 yıl kürek cezasına, 30 yıl sürgüne ve 10 yıl hapis cezasına çarptırıldılar.

29 EYLÜL 1920

- Emperyalist saldırganları Asya'dan kovmayı ve her türlü sermaye ezgisine son vermeyi amaçlayan Yeşil Ordu, 1920 yılında Salih Hacıoğlu yönetimindeki sol fraksiyonun doğması ile gerici güçleri telaşlandırdı ve Yeşil Ordu dağıtıldı.

İGD'NİN 1. BÜYÜK KONGRESİNİN TEMEL BELGİSİ : «DAHA GÜÇLÜ, DAHA YIĞINSAL İGD İÇİN İLERİ» HAYATA GEÇİYOR!

Geçtiğimiz ay içinde İzmir'in Karabağlar semtinde İlerici Gençler Derneği Karabağlar Şubesi açıldı.

Karabağlar'da yükselen gençlik hareketi bundan böyle örgütlü bir aşamaya girecek, işçi sınıfının savaş yolunda yılmadan yürüyecektir.

BOZOVA KÖYLÜLERİ : PANCAR SÖMÜRÜSÜNE SON!

Tüm kapitalist dünyada olduğu gibi köyümüz Bozova'da da tarım ürünlerini yeşertip, biçen biz yoksul köylülerin sömürüsü alabildiğine azgınlaşıyor, katmerleniyor. Küçük üretici köylüler ürettikleri ürünlerini yok pahasına aracıya tefeciye kaptırıyorlar.

Bütün kapitalist ülkelerde olduğu gibi, yöremizde de pancarın, elmanın, şeftali ve buğdayın zahmetini biz köylüler çektiğimiz halde, pancarlarımızın, elmalarımızın parasını kazananlar aracılar, tefeciler olmaktadır.

Pancara verilen 80 kuruşluk taban fiyatı yetersizdir. Yineliyoruz ki pancara verilen 80 kuruşluk taban fiyatı pancar küspesinin 360 kuruş olduğu günümüzde; pancar sömürüsünü kör gözlerin bile görebileceği hale getirmiştir.

Ayrıca bölgemizde yetişen elma üzerindeki sömürü yıllardır sürüp gitmektedir. Bugüne kadar elmaya hiçbir taban fiyatı verilmemiştir. Her yıl elma tüccarları keyiflerince fiyat biçtikleri elmalarımızın üzerinden haksız kazançlır sağlamaktadırlar.

Bizler Bozova köylüleri olarak diyoruz ki; pancar taban fiyatı en az 125 kuruş olmalı; ürünlerimizden kesilen nakliye, silo ve toprak ödentileri adil bir şekilde yapılmalı; «Erken söküm» yutturmacası kaldırılmalı; pancarlar iyice olgunlaştığı zaman söktürülmelidir.

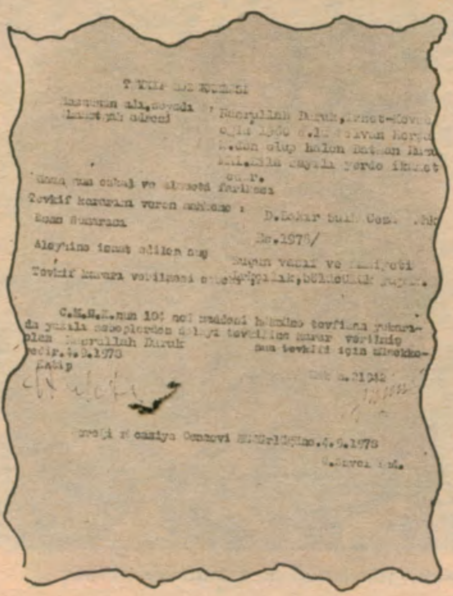
BOZOVA KÖYLÜLERİ

NASRULLAH DURUK SERBEST BIRAKILMALIDIR

DİYARBAKIR İLERİCİ GENÇLİĞİ : «NASRULLAH DURUK SERBEST BIRAKILMALIDIR!»

İGD Diyarbakır Şubesi üyelerinden Nasrullah Duruk üzerinde **«TKP MK Plenumu»** adlı kitap bulunduğu gerekçesiyle 1.9.1978 günü gözaltına alındı. Gözaltında tutulduğu süre içinde Nasrullah Duruk'a işkence yapıldı. Ve 4.9.1978 günü mahkemece tutuklandı. İsnat edilen suç, tevkif müzekkeresi'nde de belirtildiği gibi **«bölücülük ve ırkçılık yapmak** (!)**»**tır. Bu anti - demokratik, faşizan baskıyı düşünce özgürlüğüne indirilmiş bir darbe olarak niteliyoruz. Nasrullah Duruk bir an önce serbest bırakılmalı, faşist baskılara son verilmelidir!

DİYARBAKIRLI İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

Tevkif kararını veren mahkeme :
D.Bakır Sulh Ceza
Aleyhine isnat edilen suç
Tevkif kararı verilmesi ...
C.M.U.K.nun 104 ncü maddesi hükmüne tevfikan ...
Nasrullah Duruk
...4.9.1978

Sporla Sağlık ve Eğitim Oyunlarına Katılalım!!!

Her hafta onbinlerce kişi, stadyumlarda biraraya getirilerek, günlük olaylardan uzaklaştırılmaktadırlar. Bu insanlar, egemen olan spor anlayışı içersinde, bağrışarak, küfürleşerek birbirlerine düşman edilmektedirler. Oysa; Tıp biliminin kanıtladığı «Sporun, insan hizmetinde sağlık için kullanılması gerçeği» bu uyutmacalar arasında unutturulmaktadır.

Bizler, sporun ne olduğunun, ne olması gerektiğinin, insanlık yararına nasıl kullanılabileceğinin tartışılması, kitle sporu kavramının açıklığa kavuşturulması ve aralarında sunî ayrıcalıklar yaratılarak, kitleleri birbirine düşüren «kulüpçülük» anlayışının değiştirilmesi için SPORLA SAĞLIK ve EĞİTİM OYUNLARI adlı organizasyonu düzenlemiş bulunmaktayız.

Sporun, insanların yalnız fiziksel değil aynı zamanda moral ve estetik yönden de gelişimini sağlayan, onlara kollektivist nitelikler kazandıran bir işleve kavuşması için yapılacak olan çalışmalarda bu oyunların bir başlangıç olması ilk amacımızdır.

Bizler içeriği bu olan KİTLE SPORU anlayışını hayatın getirmek amacıyla, 16 Eylül 1978 Cumartesi günü, saat 11.00 de İNÖNÜ Stadyumunda yapılacak olan oyunların AÇILIŞ TÖRENLERİ'E ve açılış töreni programında yer alan HALK KOŞUSUNA sizleri katılmaya çağırıyoruz.

Ayrıca, oyunlar süresince yapılacak olan tüm çalışmalara katılmanız bize güç verecektir.

— HAYDİ, SPORLA SAĞLIK VE EĞİTİM OYUNLARINA KATILMAYA.

— HAYDİ, SAĞLIK İÇİN HALK KOŞUSUNDA KOŞMAYA.

— SPOR ALANLARINDAKİ DOSTLUK VE DAYANIŞMANIN, BUGÜNKÜ KULÜPÇÜLÜK ANLAYIŞINA KARŞI SAĞLANMASI İÇİN İLERİ.

A. S. D. İst. Şub.	HALKEVLERİ İst. İl. Koor. Kur.	İstanbul Tabibler Odası

ANTİ-EMPERYALİST 7. MADDE(!)

Duyduğumuz kadarıyla Türkiye'de maocu ve faşist tosuncuklar artık kolay kolay anlaşıp, kol kola, kucak kucağa gelebiliyorlar, sosyalist sisteme, tüm ilerici - demokrat güçlere saldırmak için ağız birliği edebiliyorlar... Önceleri hayli şaşırıyor inanamıyorduk. Sonra sık sık görmeye, duymaya ve olağan karşılamaya başladık . Anti - Sovyetizm, anti - komünizm ticareti çerçevesinde oluşan **«platform»** onları savaş ve kader yoldaşı yapıverdi kısa zamanda.

Fakat şimdi burada alışılmışın dışında şeyler oluyor (!) Almanya'nın Essen kentinde ortak **«eylemler»** düzenleyen **«ülkücü»** ve maocu tosuncuklar son ortak **«görüşmelerinde»** ne yazık ki anlaşamadılar (!) Sebebine gelince şöyle : Ülkücü bozkurtlar 7 maddeden oluşan bir platform hazırlamışlar. Bu 7 maddeden 6'sı maocu bozkurtlar tarafından kabul edilebilir nitelikte imiş... Çünkü her zamanki gibi sosyalist sisteme ,işçi sınıfına, onun sen... sendikal ve siyasal örgütlerine küfür ediyor, onlara saldırıyor, onlara karşı savaşım yolları belirtiliyormuş ilk altı maddede. Fakat 7. madde pek öyle yenilir yutulur cinsten bir lokma değilmiş. Ülkücü tosuncuklar, sanki karşılarındakinin, Mao'nun en bağnaz, en yobaz çömezleri olan AYDINLIK (!) gurupçuğunun olduğunu bilmiyorlarmış gibi kalkıp 7. maddede **«Çin Mao Cumhuriyeti»**nin de **«emperyalist»** olduğunu yazmışlar. Yaptıkları işe bak! Hiç Amerika ile omuz omuza savaşan, sosyalist sisteme karşı Amerika'yı ve O'nun Nötron Bombası'nı, NATO'sunu, CENTO'sunu destekleyen, Şili halkının can düşmanı Pinoşe'yi besleyen, Vietnam halkına sürekli saldıran, karşı-devrimci provokasyon ocaklarını körükleyen bir ülkeye kalkıp da emperyalist damgasını vuruvermek hiç yapılacak iş mi?. Hele de bu anlaşma Aydınlıkçılara sunulur mu? Ayıp doğrusu, ayıp...

Neyse biz bu habere çok üzüldük (!) Umarız ülkücü tosuncuklar biraz daha «ılımlı» bir anlaşmaya gitmeye yanaşırlar da kutsal ittifak sağlanır!. Öyle ya harcanacak zaman mı var? Türkiye işçi sınıfı hareketi günden güne büyüyor, gelişiyor. Burjuvaziye kim ommuz verecek sonra?

HADİ BAKALIM ANLAŞIN DA GELİN İŞÇİ SINIFI DÜŞMANLARI, SİZİ BEKLİYORUZ!

H. AYVAZ / MÜNSTER - B. ALMANYA

ANTİ-EMPERYALİST DAYANIŞMA BARIŞ DOSTLUK YARIŞMASI

- **GENÇ SANATÇILAR,**
- **GENÇ KARİKATÜRCÜLER, RESSAMLAR, FOTOĞRAFÇILAR.**
- **GENÇ ÖYKÜ YAZARLARI!**

İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi; şiir, karikatür, afiş, öykü, resim, politik fıkra, fotoğrafçılık dallarında birer yarışma düzenlemiştir. Şiir, karikatür resim, afiş, öykü ve fotoğrafçılık dallarındaki yarışma konusu **«Anti-emperyalist dayanışma, barış ve dostluk»**tur. Politik fıkra dalında ise konu sınırlandırması yoktur.

Yarışma dallarının seçici kurulları 65. sayıda açıklanacaktır. Yarışmaya katılacak olan yapıtların en geç **15 EKİM** tarihine kadar postaya verilmiş olması gerekmektedir.

Yapıtlarınızı; gençliğin uluslararası dayanışmasının güçlenmesi, gençliğin sorunlarının sergilenmesi ve savaşımına katkıda bulunması için faşizme, emperyalizme ve savaş kışkırtıcılarına karşı birer silah olarak kullanın! Dayanışmayı pekiştirin, yaşama geçirin! Haydi görev başına, haydi yarışmaya!

kısa...kısa...

EMİNÖNÜ / İSTANBUL

İGD Eminönü Şubesi tarafından 3.9.1978 günü şube binasında «Ulusal Kurtuluş Hareketleri ve Türkiye» konulu bir toplantı düzenlendi. Toplantıya çok sayıda şube üyesi katıldı. Konuyla ilgili bir slayt gösterisinin de yapıldığı toplantıda Türkiye'de Ulusal Kurtuluş Hareketinin gelişimi ve bugünkü durum değerlendirildi.

SÖKE / AYDIN

İki İGD üyesinin faşistlerin saldırıları sonucu yaralanmaları üzerine, İlerici Gençler Derneği Söke Şubesi, TÖB-DER Söke Şubesi, Devrimci Toprak-İş, Söke Halkevi ve Söke Devrimci Gençlik Derneği ortak bir bildiri hazırlayarak, halkı ilericilere karşı kışkırtan, taşlı, sopalı, silahlı saldırılar düzenleyen faşist ocakları protesto ettiler.

ÇERKEŞ / ÇANKIRI

İlerici Gençler Derneği Çerkeş Şubesi, 2.9.1978 günü faşist komandoların saldırısına uğramıştır. Derneğin kapalı olmasını fırsat bilen saldırganlar, tüm eşyaları kırarak kaçmışlardır.

YEŞİLYURT / İZMİR

Geçtiğimiz günlerde İGD Yeşilyurt Şb.'si üyesi ikigenç, faşist katillerin saldırısına uğradı. Saldırı sonucu ağır yaralanan gençler hastaneye kaldırıldılar. Ağır yaralı iki gençten birisi bitkisel hayata girmiştir. Faşistlerin Yeşilyurt'ta boy hedefi seçtiği, üyelerini kurşunladığı, İGD Yeşilyurt Şubesi'nin üzerindeki faşist baskılara, şimdi bir de Yeşilyurt polislerinin işgüzarlığı eklendi. Kuruldu̇ğundan bugüne dek 32 defa basılan İGD Yeşilyurt Şubesi geçtiğimiz ayın sonunda bir kez daha basılmış ve hiç gerekçe gösterilmeksizin 3 ay süre ile kapatılmıştır.

DÜZCE / BOLU

Düzce'de Dünya Barış Günü ve Haftası ile ilgili olarak ortak bir platform oluşturan 7 demokratik kuruluş, Barış Haftası ile ilgili bir de bildiri dağıttılar. Platformu şu demokratik örgütler oluşturuyordu: Düzce Demokrasi ve Dayanışma Derneği, Lastik-İş Sendikası Düzce Temsilciliği, Bank-Sen Düzce Temsilciliği, Düzce İlerici Gençler Derneği, TÖB-DER Düzce Şubesi, TÜS-ER Düzce Şubesi, Düzce Öğretmenler Derneği, TÜM-DER Düzce Şubesi.

OF / TRABZON

Of'ta ilerici yurtsever gençliğin mücadelesi ve örgütlenmesi bütün gerici - faşist baskılara rağmen her geçen gün biraz daha gelişip güçlenmektedir.

SARIGAZİ / ÜMRANİYE

Geçtiğimiz Ağustos ayının başlarında Alemdağ'da görevli yüzbaşının emrindeki jandarmalar, Sarıgazi köyüne üst üste baskınlar düzenlediler. Jandarma yüzbaşısı ilerici bir geleneği olan Sarıgazi Köyü'nde işçilerin, gençlerin oturduğu kahveleri hedef almış, aramalar sırasında yoldan geçen köylüleri kimlikleri yok diye tekme tokat dövmüş, tehditler savurmuştur. Yüzbaşının emrindeki birlikler daha sonra da aramalara aynı hızla devam etmişlerdir.

GAZİANTEP

GEB, İGD ve Halkevi Gaziantep Şubeleri'nin 24.8.1978 günü 1 Eylül Dünya Barış Günü ile ilgili ortak afişleme sırasında, afiş asan gençlerin üzerine faşistler saldırdı. Faşistlerin bu saldırısı yurtsever gençlerin kararlı direnişi sonucu püskürtüldü. Faşistlerden 4'ü yaralandı. Faşistlerin yaralanmasını bahane eden polis olayla hiç bir ilgisi olmayan biri CHP, biri İGD üyesi iki genci tutukladı.

DÜNYA TURU

DİMİTROV'UN İZİNDE...

Bulgar halkı Cumhuriyetin kuruluşunu kutluyor (1946)

Dünya Turu'nu bu sayıda Bulgaristan gençliğinin savaşımına ayırdık. Eylül ayı, Bulqaristan halkı ve gençliğinin savaşımında önemli günleri icinde barındırır: 9 Eylül 1944 halk ayaklanmasının utkusu, 21 Eylül 1933 Dimitrov ve yoldaşlarının Leipzig savunması, 23 Eylül 1923 ilk anti-faşist ayaklanma, 15 Eylül Bulqaristan Halk Cuhmuriyeti'nin kurulması.

Bulgaristan'da ilk gençlik örgütlenmeleri 1903 yıllarına denk düşer. Bu yıllarda jimnastik dernekleri, Marksist eğitim dernekleri ve sosyalist işçi gençlik örgütleri sosyalizm okullarıydı.

Gençliğin, merkezi, tek örgütün yaratılmasının gerekliliğini gözönüne alan Bulgaristan Sosyal Demokrat İşçi Partisi, 1912 yılında Sosyal Demokrat Genç İşçiler Birliği'nin kurulmasına ön ayak oldu. Bu örgüt çeşitli bölgesel ve spor derneklerinin birleşmesiyle oluşmuştu. 1919 yılında Bulgaristan Komünist Gençlik Birliği (Komsomol) adını alan bu örgütün çalışmalarının odak noktası; SSCB'de kıtlıktan acı çeken çocuklar için yardım fonları toplanması çalışma günleri örgütlenmesi, gizli askeri eğitim, politik gösterilere katılma idi.

1923'ün 9 Haziran'ında faşist Tsankov'un iktidarı ele geçirmesinden sonra ülkede politik çalışmalar zorlaşmıştı. İlerici gençler polis tarafından izleniyor ve düşüncelerinden dolayı tutuklanıyorlardı. Artan faşist saldırılar karşısında Bulgaristan Komünist Partisi tek cephenin hayata geçirilmesi ve faşizme karşı silahlı ayaklanmanın hazırlanması kararı aldı. Bu karara uygun olarak, Komsomol tüm yerleşim ve üretim birimlerinde Çiftçi Birliği'nin gençlik örgütü ZMS ile ortak komiteler oluşturmaya başladı.

İLK ANTİ - FAŞİST AYAKLANMA VE GENÇLİK

15 Eylül 1923'de dünyada ilk anti - faşist ayaklanma Bulgaristan'da başlamıştı. Komsomol üyeleri gerek ayaklanma hazırlıklarında gerekse de ayaklanma boyunca en öndeydiler. Ne var ki ayaklanmanın Sofya, Plovdiv, Varna, Ruse vb. gibi büyük merkezlerde başlamaması başarısızlığın nedenlerinden birisi oldu. Ayaklanma kanla bastırıldı, binlerce komünist katledildi.

Bu zor koşullarda, 1924 yılında Komsomol illegaliteye çekildi. Çalışmalar ağır gizlilik koşullarında yürütülüyordu. Buna karşın, gençlik hareketi derlenip toparlanıyor, tüm ülkede yeniden serpilip gelişiyordu.

24 Mayıs 1928 yılında Komsomol'un legal şekli olarak RMS (İşçi Gençlik Birliği) kuruldu. RMS'nin tüzüğünde örgütün amacı konusunda şöyle deniyordu: **«İşçi Gençlik Birliği, işçi, köylü, zanaatçı, memur, yoksul öğrenciler ve benzeri gibi emekçi gençleri örgütlemek, bunların politik, ekonomik ve kültürel eğitimi, sınıfsal çıkarlarını savunup gerçekleştirmek için kurulmuştur.»**

1928 - 1934 yılları arasında illegal Komsomol'un yanısıra, RMS legal gençlik örgütü olarak çalışmalarını yürüttü. 19 Mayıs 1934 yılında gerçekleşen faşist darbe sonucunda, RMS de dahil olmak üzere, tüm siyasî parti ve örgütler kapatıldı.

1935 yılından sonra Parti'ye Leninci çizginin egemen olması ve G. Dimitrov'un öneri ve uyarıları gençlik örgütlenmesinde yeni bir aşama getirdi. 19 Mayıs 1934 yılından 1938 yılına dek RMS ve Komsomol gizli iki gençlik örgütü olarak birbirlerine paralel çalışma yürütmüşlerdi. 1938 yılında Komsomol tümüyle RMS'ye katıldı. Böylece tek bir sınıfsal gençlik örgütü kuruldu. Bu örgüt RMS adını aldı, çünkü RMS daha yığınsaldı ve onu yasaklayan yasalar Komsomol'unkine göre daha hafifti.

CEPHE VE GENÇLİK

RMS'istler bu koşullarda çalışmalarını surdürüyorlardı. Gençlik yığınlarına faşist ideolojinin özünü açıklıyorlar ve bunun yanısıra, savaşa karşı barış toplantıları ve gösteriler düzenliyorlar, barış komiteleri oluşturuyorlardı. 1936 yılında bu çalışmaların sonucu olarak, 16 örgüt temsilcisinin katıldığı Bulgaristan Ulusal Gençlik Barış Komitesi kuruldu.

1 Mart 1941 yılında 600 bin kişilik Alman ordusunun Bulgaristan'a girmesi üzerine BKP MK, 24 Haziran 1941 yılında faşizme karşı silahlı savaşın başlatılması kararını aldı. Tüm ülkede partizan çeteleri oluşturuldu. Her üç partizandan ikisi gençti. Gençler savaşa doğrudan katılmanın yanısıra, üretim birimlerinde sabotaj eylemleri düzenliyorlardı.

SSCB'nin askerî başarıları, savaşın şiddetlenmesi ve ülkede ekonomik bunalımın keskinleşmesi anti - faşist birleşik cephe için gerekli koşulları yaratmıştı. Bu durumda, G. Dimitrov 17 Temmuz 1942 yılında Vatan Cephesi programını açıkladı ve BZNS (Çiftçi Birliği) Zveno, Sosyal Demokrat ve Radıkal Parti Vatan Cephesi'ne katıldılar. 1943 ilkbaharında Vatan Cephesi'ne bağlı gençlik örgütlerinin RMS, ZMS, SSM ve Zveno'cu gençlerin katılımıyla Vatan Cephesi Gençlik Merkez Örgüt Komitesi kuruldu.

Bu yeni koşullarda partizan savaşı daha da güçlendirildi. Binlerce insan partizan çetelerine katıldı. RMS'in görevi çetelere partizan kazandırmak, onlara yataklık yapmak, malzeme ve yiyecek gibi gereksinimlerini karşılamaktı. 1941-44 anti - faşist direnişinde 3000 genç partizan şehit düştü, 15 bin genç hapishanelerde ve toplama kamp larında yok edildi.

1944 Ağustos'unda son savaşın başlatılması ve bu yöndeki hazırlıkların hızlandırılması kararı alındı. Hazırlıkların tamamlanması üzerine ülkenin tüm bölgelerinde ayaklanma gerçekleşti ve Sovyet ordularının yardımıyla 9 Eylül'de utkuya ulaştı.

Anti - faşist ayaklanmanın başarıya ulaşmasından ve Vatan Cephesi'nin iktidara egemen olmasından hemen sonra ilk görev Alman faşistlerine karşı savaştı. RMS bu amaçla ordu saflarına 40 bin üyesini gönderdi ve cephedeki maddî gereksinimlerin giderilmesine katkıda bulundu.

Ülkenin yıkılan ekonomisini onarmak ve sosyalist inşayı gerçekleştirmek, ülkenin önünde duran en önemli görevlerdendi. RMS, bu konuda da üzerine düşeni yaptı. Tüm ülkede gençlik çalışma takımları (Brigada) oluşturuldu. Buradaki gençler inşaat, üretim işlerinde özveriyle çalışıyorlardı. Gençlik çalışma takımlarının yanısıra kültürel takımlar oluşturulmuştu. Bunların görevi; tarım araçlarının onarılması, müzik ve edebiyat gösterileri, ürünlerin toplanması, tarlaların zararlı otlardan temizlenmesi vb. idi.

1946 yılında sadece Pleven'de üç takımda 1082 genç vardı. 1947'de tüm ülkede 86 bin, 1948'de 250 bin genç bu takımlara üye idi.

. 25 - 28 Mart 1945'de RMS'nin ilk yasal kongresi yapıldı. Kongre, tüm gençlik örgütlerini tek bir gençlik örgütünde b i r l e ş t i r m e kararı aldı. Ancak, RMS'in Vatan Cephesi gençlik komisyonlarının işlevini yeterince anlayamaması ve bunları küçümsemesi, diğer gençlik örgütlerine karşı aceleci ve sekter tavrı tek gençlik örgütünün oluşmasını engelliyordu. ZMS, SSM ve Zvenocu gençlik örgütleri içindeki gericilerin saldırıları ve ülkede iç gericiliğin kabarması da bunun önündeki diğer bir engeldi.

Bu gelişim üzerinde, tek gençlik örgütü yaratılması girişimleri tümüyle G. Dimitrov tarafından yönlendirildi. 21 - 22 Aralık 1947 yılında toplanan Tek Gençlik Birliği Kurucu Kongresi Halk Gençlik Birliği'nin kuruluşunu kararlaştırdı. Halk Gençlik Birliği'nde RMS'istler, ZMS üyesi çiftçi gençler, SSM üyeleri, genç Zvenocular, genç Radikaller, yığınsal örgüt üyeleri ve partisiz gencler vardı.

2 Temmuz 1949 yılında G. Dimitrov'un ölümü üzerine 9 Temmuz'da toplanan Halk Gençlik Birliği Plenumu örgütün adını Dimitrov Halk Gençlik Birliği olarak değiştirdi. Dimitrov Halk Gençlik Birliği, 1958 yılında Dimitrovcu Komünist Gençlik Birliği (Komsomol) adını aldı.

YURT SAVUNMASINDAN SOSYALİZMİN İNŞASINA

Sosyalist kuruluğa katkıda bulunan ve bir gelenek haline gelen çalışma takımlarında yer alan gençlerin sayısı 1964'de 392,788'e, 1965'de 403,618'e yükseldi. Bugün ise bu sayı milyonlarla belirtiliyor.

Günümüzde, çalışma takımlarının yanısıra gençler, ekonomide ve tarımda etkin olarak yer almaktadırlar. 4165 genç kız ve erkek, işletmelerin ekonomik ve üretim komitelerinde, 1450'si ise kooperatif çiftliklerinin yönetim konseylerindedir. Teknik ilerleme merkezlerinde ve araştırma kurumlarında yaş ortalaması 27'dir. Elektronik, radyo - elektronik ve iletişim araçları üretiminde çalışanların % 70'i, otomasyon ve araç yapımında çalışanların % 45'i, elektrik endüstrisinde çalışanların % 40'ı, tarımda makinalaşma çalışması yapan teknisyenlerin % 75'i gençtir.

Halkın ve gençliğin özveriyle çalışması, bilimsel - teknik devrimden halkın tümüyle yararlanması sonucunda Bulgaristan ekonomisinin çehresi değişmiş, geri kalmış bir tarım ülkesinden, gelişmiş bir sanayi - tarım ülkesine dönüşmüştür. Tüketim maddeleri üretimi 19 kat, tarım üretimi 1939'a göre 2,5 kat artmıştır. 1939 yılında yapılan üretim bugün sadece 8 günde gerçekleşmektedir.

Bulgaristan Halkının lideri Dimitrov Gençlik Çalışma Takımlarını ziyaret ediyor.